

**თბილისის სააპელაციო სასამართლო
გადაწყვეტილება
საქართველოს სახელით**

12 აპრილი, 2018 წელი
თბილისი

ქ.

**ადმინისტრაციულ საქმეთა პალატა შემდეგი შემადგენლობით:
ნათია ქუთათელაძე (თავმჯდომარე, მომხსენებელი)
სხდომის მდივანი - თამარ ბლიაძე**

**აპელანტი (მოსარჩელე) - ა---- ს-----ა
წარმომადგენლები - გ-----**

**აპელანტი (მოპასუხე) - ქ. თბილისის მუნიციპალიტეტის მერია
წარმომადგენელი - ნ-----**

დავის საგანი - ინდივიდუალური ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის ბათილად ცნობა, ახალი ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის გამოცემის დავალება, ქმედების განხორციელების დავალება

გასაჩივრებული გადაწყვეტილება - თბილისის საქალაქო სასამართლოს 2017 წლის 9 ნოემბრის გადაწყვეტილება

1.1. ა---- ს-----ას სააპელაციო საჩივრის მოთხოვნა - გაუქმდეს თბილისის საქალაქო სასამართლოს 2017 წლის 9 ნოემბრის გადაწყვეტილება იმ ნაწილში, რომლითაც ქ. თბილისის მუნიციპალიტეტის მერიას დაევალა ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის გამოცემა, ა---- ს-----ას ქ. თბილისის მუნიციპალიტეტის მერიის ს-----
----- განყოფილების უფროსის ტოლფას თანამდებობაზე აღდგენის შესახებ.

1.2. ქ. თბილისის მუნიციპალიტეტის მერიის სააპელაციო საჩივრის მოთხოვნა - გაუქმდეს თბილისის საქალაქო სასამართლოს 2017 წლის 9 ნოემბრის გადაწყვეტილება და ახალი გადაწყვეტილების მიღებით

მოსარჩელეს სრულად ეთქვას უარი სარჩელის დაკმაყოფილებაზე.

2. გასაჩივრებული გადაწყვეტილების დასკვნებზე მითითება:

გასაჩივრებული გადაწყვეტილების სარეზოლუციო ნაწილი:

თბილისის საქალაქო სასამართლოს 2017 წლის 9 ნოემბრის გადაწყვეტილებით ა---- ს-----ას სარჩელი დაკმაყოფილდა, ბათილად იქნა ცნობილი ქ. თბილისის მუნიციპალიტეტის მერის მოვალეობის შემსრულებლის 20----- ბრძანება და ქ. თბილისის მუნიციპალიტეტის მერიას დაევალა ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის გამოცემა, რომლითაც ა---- ს-----ა აღდგება ქ. თბილისის მუნიციპალიტეტის მერიის ს-----

განყოფილების უფროსის ტოლფას თანამდებობაზე. ამავე გადაწყვეტილებით ქ. თბილისის მუნიციპალიტეტის მერიას დაეკისრა ა---- ს-----ასათვის იძულებით გაცდენილი პერიოდის შრომითი გასამრჯელოს (განაცდურის) ანაზღაურება, გათავისუფლების დღიდან, მისი სამსახურში აღდგენის დღემდე პერიოდის გათვალისწინებით.

დასკვნები ფაქტობრივ გარემოებებთან დაკავშირებით:

2.1. 20----- შორის დაიდო სახელმწიფო შესყიდვის შესახებ №----- ხელშეკრულება, რომლის მე-2 მუხლის თანახმად, ხელშეკრულების ობიექტს წარმოადგენდა ტ--

ხელშეკრულების მე-5 მუხლით განსაზღვრული იყო ხელშეკრულების შესრულების კონტროლი (ინსპექტირება), კერძოდ, 5.1. პუნქტით ხელშეკრულებით ნაკისრი ვალდებულებების შესრულების პერიოდულ ინსპექტირებას და კონტროლს ნებისმიერ ეტაპზე ახორციელებდა შემსყიდველი (ქალაქ თბილისის მერია); 5.2. პუნქტით, მიმწოდებლის (შპს „ნ---“) მიერ ხელშეკრულებით ნაკისრი ვალდებულებების შესრულების კონტროლს შემსყიდველის მხრიდან განახორციელებენ ქ. თბილისის მერიის ად-----

5.3. პუნქტით მიმწოდებელი ვალდებულია საკუთარი რესურსებით უზრუნველყოს შემსყიდველი, კონტროლის (ინსპექტირების) ჩატარებისათვის აუცილებელი პერსონალით, ტექნიკური საშუალებებით და სხვა სამუშაო პირობებით. იმ შემთხვევაში, თუ შემსყიდველი კონტროლის (ინსპექტირების) მიზნით გამოიყენებს საკუთარ ან მოწვეულ პერსონალს, მის შრომის ანაზღაურებას უზრუნველყოფს თვით შემსყიდველი.

ხელშეკრულების მე-6 მუხლით განსაზღვრული იყო შესყიდვის ობიექტის

მიღება- ჩაბარების წესი, კერძოდ, 6.1. პუნქტით შესყიდვის ობიექტის მიღება- ჩაბარება განხორციელდება ეტაპობრივად, შემსყიდველისა და მიმწოდებლის უფლებამოსილი წარმომადგენლების მიერ მიღება-ჩაბარების აქტის გაფორმებით (შემსყიდველის მხრიდან მიღება-ჩაბარების აქტების გაფორმებაზე უფლებამოსილ პირებს წარმოადგენენ წინამდებარე ხელშეკრულების მე-5 მუხლის 5.2. პუნქტში მითითებული პირები); 6.2. პუნქტით ხარჯთაღრიცხვით განსაზღვრული მომსახურების მოცულობები შესაძლებელია შეიცვალოს აღმოჩენილი გასაწევი მომსახურების გათვალისწინებით, რაზეც გაფორმდება შესაბამისი მიღება-ჩაბარების აქტი; ხოლო 6.3. პუნქტით მიღება- ჩაბარების აქტების გაფორმების პარალელურად, მიმწოდებელი ვალდებულია წარმოუდგინოს შემსყიდველს შესაბამისი საგადასახადო დოკუმენტაცია (მოქმედი კანონმდებლობის შესაბამისად).

2.2. ქალაქ თბილისის მერიის ადმინისტრაციის უფროსის 2-----
---- განკარგულებით, „საჯარო სამსახურის შესახებ“ საქართველოს კანონის 24-ე მუხლის პირველი პუნქტისა და 29-ე მუხლის პირველი პუნქტის, ქ. თბილისის ადგილობრივი თვითმმართველობის აღმასრულებელ ორგანოთა სისტემის - ქალაქ თბილისის მერიის მოხელეთა საკონკურსო-საატესტაციო კომისიის 20-----

----- ა---- ს-----ა დაინიშნა ქალაქ თბილისის მერიის ს-----

განყოფილების უფროსის თანამდებობაზე, კონკურსის შედეგად, 2 თვის გამოსაცდელი ვადით.

2.3. ქ. თბილისის მერიის სო-----
----- ბრძანებით, „სახელმწიფო შესყიდვების შესახებ“ საქართველოს კანონისა და სახელმწიფო შესყიდვების სააგენტოს თავმჯდომარის 2006 წლის 3 იანვრის №1 ბრძანებით დამტკიცებული „სახელმწიფო შესყიდვების განხორციელების წესის შესახებ“ დებულების თანახმად, 1. სახელმწიფო შესყიდვების შესახებ ხელშეკრულებით აღებული ვალდებულებების შესრულებაზე კონტროლის განხორციელების მიზნით, ქ. თბილისის მერიის ს--

დანართი №1-ის მიხედვით; 2. სახელმწიფო შესყიდვების სააგენტოს თავმჯდომარის 2006 წლის 3 იანვრის №1 ბრძანებით დამტკიცებული „სახელმწიფო შესყიდვების განხორციელების წესის შესახებ“ დებულების თანახმად, ინსპექტირების ჯგუფებმა უნდა - ა) განახორციელონ მიმწოდებელთან მოლაპარაკების საფუძველზე ხელშეკრულების შესრულებაზე კონტროლის გეგმა-გრაფიკის შედგენა; ბ) მოახდინონ მისაწოდებელი ან/და მიწოდებული საქონლის, სამუშაოების მომსახურების მოცულობის, ხარისხისა და მიწოდების ვადების ხელშეკრულების მოთხოვნებთან შესაბამისობის დადგენის მიზნით სათანადო კონტროლისა და ზედამხედველობის განხორციელება და მიღება- ჩაბარების აქტების გაფორმება; გ) მოახდინონ სახელმწიფო შესყიდვების შესახებ ხელშეკრულების პირობების

შესაბამისად მიმწოდებელთან ანგარიშსწორების პროცესის რეგულირება; დ) მოახდინონ ხელშეკრულების შესრულების მიმდინარეობის ამსახველი პერიოდული დოკუმენტაციის წარმოება და შენახვა. 3. ინსპექტირების ჯგუფებმა ხელშეკრულების შემოწმების შესახებ ანგარიშის დასკვნები წარმოადგინონ მომწოდებლის მიერ ხელშეკრულებით ნაკისრი ვალდებულებების შესრულებისთანავე.

2.4. 2-----

----- წერილით მიმართა ქალაქ თბილისის მუნიციპალიტეტის მერს და აცნობა, რომ მის დაქვემდებარებაში არსებული სამსახურის ა-----
----- უფროსმა - ა---- ს-----ამ წარადგინა სახელმწიფო შესყიდვების კანონის შესაბამისად გაფორმებული ხელშეკრულების №----- (8.6.1.) ფარგლებში შპს „ნ-----ნ“ შედგენილი მიღება-ჩაბარების აქტი. აღნიშნული აქტით შპს „ნ-----სთვის“ უნდა გადარიცხულიყო 2---- ლარი გაწეული მომსახურებისთვის, თუმცა ამ აქტთან დაკავშირებით წარმოიშვა მისი მხრიდან რიგი შეკითხვების: 1. ნ-----

----- მ-----

----- თუმცა მიღება-ჩაბარების აქტს ხელს აწერდა მხოლოდ თვითონ. ზემოაღნიშნულთან დაკავშირებით, მის მიერ ა---- ს-----ას მოეთხოვა, რომ წარედგინა ახსნა-განმარტებითი ბარათი, თუმცა მან არ შეასრულა მიღებული დავალება და ისე დატოვა სამსახური. ამასთან, სამსახურის უფროსმა მ-----

----- სამსახურში.

2.5. 2-----რს, ქ. თბილისის მუნიციპალიტეტის მერიის ს-----

განყოფილების უფროსმა - ა---- ს-----ამ, ახსნა-განმარტებით მიმართა ქ. თბილისის მუნიციპალიტეტის მერიის შ-----
სამსახურს.

ახსნა-განმარტების თანახმად, 1. ნ-----

----- 6-----

----- შ-----

----- მ -----

----- მ -----

----- მ -----

2.6. 2-----ს, ქ. თბილისის მუნიციპალიტეტის მერიის შ-----
----- სამსახურის უფროსს მოხსენებითი ბარათით
მიმართეს ამავე სამსახურის მონიტორინგის განყოფილების მთავარმა
სპეციალისტებმა, რომელიც შეეხებოდა სო-----
-----ს - ა--- ს-----ას
ქმედებებს. კერძოდ, მათ მიერ შესწავლილი იქნა ქ. თბილისის
მუნიციპალიტეტის მერიის ს-----
-----ს წერილი, თანდართული მასალებით.

საკითხის შესწავლის შედეგად დადგინდა, რომ ა-----
----- უფროსმა - ა--- ს-----ამ, სამსახურის უფროსის თანაშემწის დ-----

— ხელშეკრულების მე-5 პუნქტის 5.1. ქვეპუნქტით, ხელშეკრულებით ნაკისრი
ვალდებულებების შესრულების პერიოდული ინსპექტირება და კონტროლი
ნებისმიერ ეტაპზე უნდა განეხორციელებინა შემსყიდველს. ხელშეკრულების
5.2. ქვეპუნქტით, მიმწოდებლის მიერ ხელშეკრულებით ნაკისრი
ვალდებულებების შესრულების კონტროლი შემსყიდველის მხრიდან „ა-----
-----“ პროგრამის ფარგლებში უნდა განეხორციელებინა
ქ. თბილისის მერიის ს-----
თანამშრომლებს. ხელშეკრულების მე-6 პუნქტის 6.1. ქვეპუნქტით კი მიღება-
ჩაბარების აქტების გაფორმებაზე უფლებამოსილ პირებს წარმოადგენენ 5.2.
პუნქტში მითითებული პირები. შესაბამისად, სო-----
----- - ა--- ს-----ა,
შპს „ნ—ს“ მიერ წა-----

----- თავად ა--- ს-----ას ახსნა- განმარტება და ასევე ის ფაქტი, რომ
ვერც მის მიერ ვერ იქნა წარდგენილი და არც წარდგენილი და მოპოვებული
დოკუმენტაციით არ დასტურდება №----- ხელშეკრულებით „ა-----

-----“ პროგრამის ფარგლებში განხორციელებულ შესყიდვებზე „მიმწოდებლის“ მიერ ნაკისრი ვალდებულების პერიოდული ინსპექტირება.

№----- ხელშეკრულებით განსაზღვრული „ა-----
---“ პროგრამის ფარგლებში განხორციელებულ შესყიდვებზე შპს „ნ—ს“ მიერ წარდგენილი და ა----- უფროსის - ა---- ს-----
-ას მიერ დადასტურებული მიღება-ჩაბარების აქტების შესაბამისად, შპს „ნ—ს“ ანაზღაურებული ტრანსპორტის მომსახურების ოდენობა 2---- კილომეტრით აღემატება აუდიტის სამსახურის მიერ მსოფლიო გლობალურ ქსელში (ინტერნეტში) მოძიებული მონაცემების საფუძველზე გაანგარიშებულ შპს „ნ—ს“ მიერ გაწეული ტრანსპორტის მომსახურების ოდენობას. ამასთან, ხაზგასასმელია ის გარემოება, რომ ახალგაზრდულ საქმეთა მონიტორინგის განყოფილების უფროსმა - ა---- ს-----ამ ვერ წარადგინა შპს „ნ—ს“ მიერ წარდგენილი გაწეული ტრანსპორტის მომსახურების ოდენობის (კ-----ს) გადამოწმების მიზნით ჩატარებული ინსპექტირების ან კონტროლის რაიმე ღონისძიების შესახებ ინფორმაცია ან დოკუმენტი.

დადგინდა, რომ ა----- - ა---- ს-----
-ა შპს „ნ—ს“ მიერ გაწეული ტრანსპორტის მომსახურების ოდენობის (კ-----
—ს) დადასტურებას ახდენდა ხელშეკრულების 5.1. და 5.2. პუნქტებით გათვალისწინებული პე-----
----- რაც მიუთითებს ა---- ს-----ას მიერ სამსახურებრივ მოვალეობათა არაჯეროვან შესრულებაზე და წარმოადგენს „საჯარო სამსახურის შესახებ“ საქართველოს კანონის 78-ე მუხლით განსაზღვრულ დისციპლინურ გადაცდომას.

2.7. ქალაქ თბილისის მუნიციპალიტეტის მერის 2-----
ბრძანებით, „საჯარო სამსახურის შესახებ“ საქართველოს კანონის 78-ე მუხლის პირველი პუნქტის „ა“ ქვეპუნქტის, 79-ე მუხლის პირველი პუნქტის „ვ“ ქვეპუნქტის, 99-ე მუხლის პირველი და მე-3 პუნქტების საფუძველზე, ქალაქ თბილისის მუნიციპალიტეტის მერიის ს-----
----- განყოფილების უფროსი - ა---- ს-----ა, სამსახურებრივ მოვალეობათა უხეში დარღვევისათვის გათავისუფლდა დაკავებული თანამდებობიდან. აღნიშნული ბრძანების მიღების საფუძველი გახდა: ქალაქ თბილისის მუნიციპალიტეტის მერიის შ-----
----- სამსახურის უფროსის 2----- მოხსენებითი ბარათი.

2.8. სსიპ ლევან სამხარაულის სახელობის სასამართლო ექსპერტიზის ეროვნული ბიუროს 2-----ის წერილის მიხედვით, იმ საკითხთან დაკავშირებით - რამდენად უტყუარია მ-----

----- და დასკვნის გაცემა

შეუძლებელია.

2.9. ქალაქ თბილისის მუნიციპალიტეტის მერიის გ-----

წერილით დგინდება, რომ „სახელმწიფო შესყიდვების შესახებ“ საქართველოს კანონის შესაბამისად, ს-----

-----9 ბრძანება, რომლის ფარგლებში არ ტარდებოდა ინსპექტირება, ხოლო მიღება-ჩაბარების აქტები ფორმდებოდა ახალგაზრდული განყოფილების მიწოდებული დოკუმენტაციის საფუძველზე. წერილით ასევე დგინდება, რომ ინსპექტირების ჩატარების წესის შესახებ ბრძანება არ არსებობდა.

2.10. თბილისის საქალაქო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა კოლეგიის 2----- გადაწყვეტილებით, სადავო საკითხის გადაუწყვეტლად ბათილად იქნა ცნობილი ქალაქ თბილისის მუნიციპალიტეტის მერიის 2----- ბრძანება ა---- ს-----ას თანამდებობიდან გათავისუფლების შესახებ და ქალაქ თბილისის მუნიციპალიტეტის მერიას დაევალა საქმისათვის არსებითი მნიშვნელობის მქონე გარემოებების გამოკვლევისა და შეფასების შემდეგ ახალი ინდივიდუალური ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის გამოცემა კანონით დადგენილ ვადაში.

გადაწყვეტილებაში მითითებულია, რომ მოხელეს დისციპლინური სახდელის სახით მხოლოდ იმ შემთხვევაში შეეფარდება სამსახურიდან განთავისუფლება, თუ მის მიმართ უკვე მოქმედებს თუნდაც ერთი ნაკლებად მკაცრი დისციპლინური სახდელი. გამონაკლის წარმოადგენს მხოლოდ სამსახურებრივი მოვალეობის უხეში დარღვევა. საქმის განხილვის დროს, ქ. თბილისის მუნიციპალიტეტის მერიას დაევალა სასამართლოში წარმოედგინა სამართლებრივი აქტი, თუ რა წესით ხორციელდებოდა მე-----

გადაწყვეტილებაში მითითებულია ასევე, რომ მიუხედავად იმისა, რომ მერიის შ----- სამსახურის მუშაკების მოხსენებით ბარათში მითითებისა, რომ შპს „ნ----ე“ ანაზღაურებული ტრანსპორტის მომსახურების ოდენობა 2---- კილომეტრით აღემატება მ----- მონაცემებს, მაგრამ აღნიშნული ფაქტობრივი გარემოებების დამადასტურებელი რაიმე სახის მტკიცებულება წარდგენილი ვერ იქნა, მაშინ, როდესაც ა---- ს-----ამ წარადგინა სსიპ ლევან სამხარაულის სახელობის სასამართლო ექსპერტიზის ეროვნული ბიუროს 2014 წლის წერილი, სადაც მითითებულია, რომ იმ საკითხთან დაკავშირებით, თუ რამდენად უტყუარია ,--

----- და დასკვნის გაცემა.

გადაწყვეტილების თანახმად, მიუხედავად იმისა, რომ მსგავსი მიღება-ჩაბარების აქტზე სხვა თანამშრომლებსაც არაერთხელ აქვთ ხელი მოწერილი, თუმცა დისციპლინური სახდელი მხოლოდ მას შეეფარდა, რაც მოსარჩელის მითითებით მეტყველებს ხელმძღვანელობის მხრიდან მის მიმართ არაკეთილგანწყობილ დამოკიდებულებაზე.

სასამართლომ ასევე მიუთითა, რომ სადაო ბრძანება არ შეიცავდა დასაბუთებას, თუ რატომ გამოიყენა მოპასუხემ ა---- ს-----ას მიმართ ყველაზე მძიმე დისციპლინური სახდელი - სამსახურიდან გათავისუფლება და რატომ იყო შეუძლებელი მის მიმართ უფრო მსუბუქი სახდელის გამოყენება.

ყოველივე ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, სასამართლომ მიიჩნია, რომ ბრძანება გამოცემული იყო საქმის გარემოებათა სრულყოფილი გამოკვლევისა და შეფასების გარეშე, არ იყო შეფასებული მისი გამოცემის საფუძვლად მითითებული მტკიცებულებები და არ იყო დასაბუთებული ყველაზე მკაცრი დისციპლინური სახდელის გამოყენება.

2.11. თბილისის სააპელაციო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა პალატის 2----- გადაწყვეტილებით უცვლელად დარჩა თბილისის საქალაქო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა კოლეგიის 2----- გადაწყვეტილების მე-2-3 პუნქტები, რომლითაც სადავო საკითხის გადაუწყვეტლად ბათილად იქნა ცნობილი ქალაქ თბილისის მუნიციპალიტეტის მერიის 2----- ბრძანება ა---- ს-----ას თანამდებობიდან გათავისუფლების შესახებ და დაევალა ქალაქ თბილისის მუნიციპალიტეტის მერიას საქმისათვის არსებითი მნიშვნელობის მქონე გარემოებების გამოკვლევისა და შეფასების შემდეგ, ახალი ინდივიდუალური ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის გამოცემა, კანონით დადგენილ ვადაში.

გადაწყვეტილების თანახმად, იმ გარემოების გათვალისწინებით, რომ 2----- ხელშეკრულების თანახმად, რომელიც დაიდო ქ. თბილისის მერიასა და შპს „---- შორის, 5.2 პუნქტის შესაბამისად, მიმწოდებლის მიერ ხელშეკრულებით ნაკისრი ვალდებულებების კონტროლს შემსყიდველის მხრიდან ახორციელებენ ქ. თბილისის მერიის ს----- თანამშრომლები და იმის გათვალისწინებით, რომ ა---- ს-----ა წარმოადგენდა აღნიშნული სამსახურის ა----- უფროსს, იგი უფლებამოსილი იყო, განეხორციელებინა ხელშეკრულებით ნაკისრი ვალდებულებების შესრულების კონტროლი, რაც მიღება-ჩაბარების აქტის შედგენასაც მოიცავდა.

სააპელაციო პალატამ მიუთითა, რომ მიუხედავად იმისა, რომ პირველი

ინსტანციის სასამართლომ მოპასუხე მხარეს დაავალა, წარმოედგინა სამართლებრივი აქტი, თუ რა წესით ხორციელდებოდა ქ. თბილისის მერიის თანამშრომლების მიერ ტ----- ხელშეკრულებით გათვალისწინებული კ-----ს-----

---- ასეთი მტკიცებულება წარდგენილი არ ყოფილა არც სააპელაციო წესით საქმის განხილვისას.

პალატამ ყურადღება გაამახვილა ა---- ს-----ას ახსნა-განმარტებაზე, სადაც იგი ხაზგასმით უთითებდა ფუნქციის სადავოდ არაჯეროვნად შესრულების საფუძველს - სამსახურის უფროსის ზეპირსიტყვიერ განკარგულებას, კერძოდ:

1. ტ-----

2. მ----- ხ-----

3. მ-----.

4. ო-----
---- მ-----

5. ვ-----.

6. უ-----

სააპელაციო პალატამ ასევე ყურადღება გაამახვილა ა---- ს-----ას ყოფილი მოადგილის ჩვენებაზე, სადაც მითითებულია, რომ ხ-----
----- სამსახურის უფროსს.

ყოველივე ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, სააპელაციო პალატამ განმარტა, რომ აღნიშნული ახსნა-განმარტების საწინააღმდეგო უტყუარი დადასტურება ადმინისტრაციულ სამსახურს სასამართლოსთვის არ წარმოუდგენია, რის გამოც იკვეთება ის შემთხვევა, როდესაც სამსახურს გააჩნდა გარკვეული პრაქტიკა სადაო ფუნქციის შესრულების თანმიმდევრულად განხორციელებაში და ა---- ს-----ა ფუნქციის შესრულებას ახორციელებდა დადგენილი პრაქტიკით, რომელიც შეიძლება შეცვლილიყო ა---- ს-----ას ზემდგომი საჯარო მოხელის საკუთარი შეხედულების და მიდგომის მიხედვით.

სააპელაციო პალატამ ასევე მიუთითა, რომ მართალია, ქ. თბილისის მერიის შ----- სამსახურის მიერ ა---- ს-----ას ქმედების შესწავლისას დადგენილად იქნა მიჩნეული ის გარემოება, რომ იგი შპს „ნ—ს“ მიერ გაწეული მომსახურების ოდენობის (კ-----ს) დადასტურებას ახდენდა ხელშეკრულების 5.1. და 5.2. პუნქტებით გათვალისწინებული პერიოდული ინსპექტირების და კონტროლის ღონისძიებების განხორციელების გარეშე, რაც ჩაითვალა ა---- ს-----ას სამსახურებრივ მოვალეობათა არაჯეროვან შესრულებად, ამასთან, სასამართლოს განმარტებით, ბუნებრივია, თუკი არ არსებობდა შპს „ნ—ს“ მიერ ოფიციალურად წარდგენილი ინფორმაცია შესრულებული სამუშაოს შესახებ, ში----- აუცილებლად მიუთითებდნენ ამის თაობაზე და ბუნებრივია, თუკი არ არსებობდა ინფორმაცია შესრულებული სამუშაოს შესახებ, ისინი იმის გადამოწმებას აღარ დაიწყებდნენ რამდენად სწორად განახორციელა კ-----ის დადასტურება ა---- ს-----ამ და მიუთითებდნენ, რომ ასეთი ინფორმაციის არ არსებობის პირობებში ახდენდა ა---- ს-----ა მიღება-ჩაბარების აქტის დადასტურებას.

პალატამ, შეაფასა რა გადაცდომის საფუძვლები და ხასიათის სტრუქტურა, ზემოთ მოთითებული მსჯელობიდან გამომდინარე, დასკვნის სახით განმარტა, რომ პრეტენზიის გამოცხადების მართებულობის სიმყარე სამსახურებრივი მოვალეობის შესაძლო არაჯეროვანი შესრულების გამო დამოკიდებული იყო არამარტო პირის იურიდიულ სტატუსზე, ამ სტატუსის შესაფერ უფლება-მოვალეობებთან ცალმხრივად შეფასებაზე, არამედ იმ შესაძლებლობებსა და რესურსზე, რომელიც ამ სტატუსის მატარებელ პირს გააჩნდა კონკრეტული ფუნქციის შესასრულებლად.

2.12. საქართველოს უზენაესი სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა პალატის 20----- განჩინებით დაუშვებლად იქნა ცნობილი საკასაციო საჩივრები და შესაბამისად, უცვლელად დარჩა თბილისის სააპელაციო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა პალატის 2-----ს გადაწყვეტილება იმ ნაწილში, რომლითაც არ დაკმაყოფილდა ქ. თბილისის მუნიციპალიტეტის მერიისა და ა---- ს-----ას სააპელაციო საჩივრები.

2.13. 2-----
----- მოხსენებითი ბარათით მიმართა ქალაქ თბილისის მუნიციპალიტეტის მერს, სადაც მითითებულია, რომ სამსახურში არსებული დოკუმენტაციის გამოკვლევის შედეგად დადგინდა, რომ 2----- ბრძანების გამოცემის საფუძველს წარმოადგენდა ქალაქ თბილისის მუნიციპალიტეტის მერიის შ----- სამსახურის უფროსის 2-----
----- მოხსენებითი ბარათი. ამასთან, აღინიშნა, რომ ქალაქ თბილისის მუნიციპალიტეტის მერიის ადმინისტრაციას მიზანშეწონილად მიაჩნდა, რომ სასამართლოს კანონიერ ძალაში შესული გადაწყვეტილებების/განჩინების საფუძველზე, ქალაქ თბილისის მუნიციპალიტეტის მერიის შ----- სამსახურის მიერ თავიდან ყოფილიყო გამოკვლეული ა--- ს-----ას სამსახურებრივ მოვალეობათა შესრულების საკითხი.

2.14. ქ. თბილისის მუნიციპალიტეტის მერიის შ-----
სამსახურის უფროსმა, 2----- წერილით მიმართა ს-----
----- რომელსაც წარუდგინა მ-----

ზემოაღნიშნულის პასუხად, ქ. თბილისის მუნიციპალიტეტის მერიის შ-----
----- სამსახურს, ს-----
-----ა, 2-----
წერილით მიაწოდა მითითებული მ-----
----- . ამავე წერილის თანახმად, მათ მიერ გადაგზავნილი მ-----

-----.

2.15. 2-----, ქალაქ თბილისის მუნიციპალიტეტის მერიის შ-----
----- სამსახურის უფროსმა, №----- წერილით მიმართა ქალაქ თბილისის მუნიციპალიტეტის მერიის ადმინისტრაციის უფროსს, სადაც მიუთითა, რომ სამსახურის მიერ ჩატარებული შემოწმებით დამატებით მოპოვებული დოკუმენტაციისა და ინფორმაციის ანალიზით დადგენილია, რომ ქ. თბილისის მუნიციპალიტეტის მერიის ს-----
----- განყოფილების უფროსის - ა--- ს-----ას მხრიდან ადგილი ჰქონდა მასზე დაკისრებული სამსახურებრივი მოვალეობების უხეშ დარღვევას, რაც „საჯარო სამსახურის შესახებ“ საქართველოს კანონის 78-ე მუხლის პირველი პუნქტის „ა“ ქვეპუნქტის თანახმად წარმოადგენდა დისციპლინურ გადაცდომას, რისთვისაც „საჯარო სამსახურის შესახებ“ საქართველოს კანონის 99-ე მუხლის მე-3 პუნქტის შესაბამისად, მის მიმართ გამოყენებული უნდა ყოფილიყო „საჯარო

სამსახურის შესახებ“ საქართველოს კანონის 79-ე მუხლის პირველი ნაწილის „ვ“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული დისციპლინური პასუხისმგებლობის ზომა - „სამსახურიდან გათავისუფლება“.

2.16. ქალაქ თბილისის მუნიციპალიტეტის მერიის შ-----
----- სამსახურის უფროსის მიერ, 2----- დამტკიცებულ იქნა
დასკვნა, სადაც აღნიშნულია რომ - 1. ქ. თბილისის მუნიციპალიტეტის მერიის
ს-----

განყოფილების უფროსის - ა---- ს-----ას მხრიდან ადგილი ჰქონდა მასზე
დაკისრებული სამსახურებრივი მოვალეობების უხეშ დარღვევას, რაც
„საჯარო სამსახურის შესახებ“ საქართველოს კანონის 78-ე მუხლის პირველი
პუნქტის „ა“ ქვეპუნქტის თანახმად წარმოადგენს დისციპლინარულ
გადაცდომას, რისთვისაც „საჯარო სამსახურის შესახებ“ საქართველოს კანონის
99-ე მუხლის მე-3 პუნქტის შესაბამისად, მის მიმართ გამოყენებული უნდა
იქნეს „საჯარო სამსახურის შესახებ“ საქართველოს კანონის 79-ე მუხლის
პირველი ნაწილის „ვ“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული დისციპლინური
პასუხისმგებლობის ზომა - „სამსახურიდან გათავისუფლება“; 2. ვინაიდან
სამსახურებრივი შემოწმებით დადასტურებულია ა---- ს-----ას ბრალეული,
სავარაუდო დანაშაულებრივი მოქმედებით ქ. თბილისის მუნიციპალიტეტის
მერიისათვის 3 832 ლარის ზარალის მიყენების ფაქტი, მასალები აღნიშნულის
შესახებ, სრულყოფილი გამოძიებისა და დამნაშავე პირთა წრის დადგენის
მიზნით უნდა გადაგზავნილიყო საქართველოს გენერალურ პროკურატურაში;
3. საქართველოს გენერალურ პროკურატურას გადაეგზავნოს მასალები ქ.
თბილისის მერიის მიერ შპს „ნ-----ნ“, შპს „ვ-----

2.17. ქალაქ თბილისის მუნიციპალიტეტის მერის მოვალეობის შემსრულებლის
20----- ბრძანებით, „საჯარო სამსახურის შესახებ“
საქართველოს კანონის 78-ე მუხლის პირველი პუნქტის „ა“ ქვეპუნქტის, 79-ე
მუხლის პირველი პუნქტის „ვ“ ქვეპუნქტისა და 99-ე მუხლის მე-3 პუნქტის
საფუძველზე, ქალაქ თბილისის მუნიციპალიტეტის მერიის ს-----

-----იდან, სამსახურებრივ
მოვალეობათა უხეში დარღვევისათვის გათავისუფლდა დაკავებული
თანამდებობიდან.

2.18. ქალაქ თბილისის მუნიციპალიტეტის მერიის გა-----
----- წერილით
დგინდება, რომ ქ. თბილისის მუნიციპალიტეტის მერიის გ-----

-----ს. ამავე წერილით დგინდება, რომ საქალაქო სამსახურში ინსპექტირების ცალკე წესი არ არსებობს, ვინაიდან საქალაქო სამსახურის სტრუქტურული ერთეული - მ-----

ტრანპორტირების დაწყებისა და დასრულების დროის მონიშვნა), რის საფუძველზეც ხდება კ-----ს გამოთვლა და შესაბამისად მიღება-ჩაბარების გაფორმების დროს, დანართის სახით კ-----ს აღრიცხვის ფურცლის დართვა.

3. დასკვნები სამართლებრივ გარემოებებთან დაკავშირებით

3.1. სასამართლომ მიუთითა სადავო პერიოდში მოქმედი რედაქციის „საჯარო სამსახურის შესახებ“ საქართველოს კანონის პირველი მუხლის პირველ პუნქტზე, რომლის თანახმად, საჯარო სამსახური (შემდგომ - სამსახური) არის საქმიანობა სახელმწიფო და ადგილობრივი თვითმმართველობის სახაზინო (საბიუჯეტო) დაწესებულებებში - საჯარო ხელისუფლების ორგანოებში. ამავე მუხლის მე-2 პუნქტის თანახმად, სახელმწიფო თანამდებობა არის სახელმწიფო ხელისუფლების ორგანოს პირველადი სტრუქტურული ერთეული, რომელიც განსაზღვრავს მოქალაქის ადგილსა და სოციალურ-შრომით როლს საჯარო სამსახურის სისტემაში, მის უფლებებსა და მასზე დაკისრებულ მოვალეობებს, ხოლო მე-4 პუნქტით სახელმწიფო თანამდებობაზე საქმიანობად ითვლება შრომითი ურთიერთობა არჩევით ან დანიშვნით თანამდებობაზე იმ დაწესებულებაში, რომელიც კანონმდებლობის საფუძველზე ახორციელებს საკანონმდებლო, აღმასრულებელ და სასამართლო ხელისუფლებას, სახელმწიფო ზედამხედველობას და კონტროლს, აგრეთვე სახელმწიფო თავდაცვას.

სასამართლომ დადგენილად მიიჩნია, რომ ა---- ს-----ას, ქ. თბილისის მერიიდან გათავისუფლებამდე ეკავა ქალაქ თბილისის მუნიციპალიტეტის მერიის ს-----

----- განყოფილების უფროსის თანამდებობა, შესაბამისად იგი წარმოადგენდა საჯარო მოსამსახურეს და მასზე ვრცელდებოდა „საჯარო სამსახურის შესახებ“ საქართველოს კანონი.

3.2. სასამართლომ აღნიშნა, რომ „საჯარო სამსახურის შესახებ“ საქართველოს კანონის (სადავო პერიოდში მოქმედი) 79-ე მუხლის პირველი პუნქტის „ვ“ ქვეპუნქტის საფუძველზე, იმ თანამდებობის პირმა ან დაწესებულებამ, რომელსაც აქვს მოხელის თანამდებობაზე დანიშვნის უფლება, დისციპლინური გადაცდომისათვის მის მიმართ შეიძლება გამოიყენოს დისციპლინური პასუხისმგებლობის ზომები, რომელთა შორის არის - სამსახურიდან განთავისუფლება ამ კანონის საფუძველზე. აღნიშნული კანონის 99-ე მუხლის

პირველი პუნქტის მიხედვით, მოხელე შეიძლება გაათავისუფლონ სამსახურიდან ამ კანონით გათვალისწინებული დისციპლინური გადაცდომისათვის, ხოლო ამავე მუხლის მე-3 პუნქტის თანახმად, მოხელე შეიძლება გაათავისუფლონ სამსახურიდან დისციპლინური პასუხისმგებლობის მოქმედების გარეშეც, თუ იგი უხეშად დაარღვევს სამსახურებრივ მოვალეობებს.

სასამართლომ ასევე მიუთითა საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსის მე-2 მუხლის პირველი ნაწილის „ლ“ ქვეპუნქტზე, რომლის თანახმად, დისკრეციული უფლებამოსილება არის უფლებამოსილება, რომელიც ადმინისტრაციულ ორგანოს ან თანამდებობის პირს ანიჭებს თავისუფლებას, საჯარო და კერძო ინტერესების დაცვის საფუძველზე შეარჩიოს ყველაზე მისაღები გადაწყვეტილება. ამავე კოდექსის მე-7 მუხლის მე-2 ნაწილის თანახმად, დისკრეციული უფლებამოსილების განხორციელებისას გამოცემული ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტით გათვალისწინებულმა ზომებმა არ შეიძლება გამოიწვიოს პირის კანონიერი უფლებებისა და ინტერესების დაუსაბუთებელი შეზღუდვა. ამდენად საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსი იმპერატიულად მოითხოვს, რომ დისკრეციული უფლებამოსილების გამოყენების დროს დაცული იქნას საჯარო და კერძო ინტერესების პროპორციულობის პრინციპი, რომლის შინაარსი მდგომარეობს საჯარო და კერძო ინტერესების თანაზომიერ გაწონასწორებასა და მათ მართლზომიერ დაბალანსებაში.

სასამართლოს მოსაზრებით, იმ შემთხვევაშიც, თუ ადმინისტრაციული ორგანო მოქმედებს დისკრეციული უფლებამოსილების ფარგლებში, იგი მაინც შეზღუდულია კანონის მოთხოვნის ფარგლებით, რადგან ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსის მე-6 მუხლის შესაბამისად - თუ ადმინისტრაციულ ორგანოს, რომელიმე საკითხის გადასაწყვეტად მინიჭებული აქვს დისკრეციული უფლებამოსილება, იგი ვალდებულია ეს უფლებამოსილება განახორციელოს კანონით დადგენილ ფარგლებში.

სასამართლომ მიიჩნია, რომ მართალია, სასამართლო არ არის უფლებამოსილი, ჩაერიოს ადმინისტრაციული ორგანოს ან შესაბამისი თანამდებობის პირის არჩევანში, რაც დაკავშირებულია მათ დისკრეციას მიკუთვნებულ ისეთი გადაწყვეტილების მიღებასთან, როგორიც არის საშტატო ერთეულზე ამა თუ იმ პირის დანიშვნა/გათავისუფლება, რადგან აღნიშნული საკითხის გადაწყვეტა მხოლოდ მათი გადასაწყვეტია, მაგრამ მითითებული მსჯელობა არ ნიშნავს იმას, რომ ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტი, რომელიც გამოცემულია წერილობითი სახით და ადმინისტრაციული ორგანოს დისკრეციის ფარგლებში, არ უნდა შეიცავდეს დასაბუთებას, რადგან საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსის 53-ე მუხლის მე-4 ნაწილის მიხედვით - თუ ადმინისტრაციული ორგანო ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის გამოცემისას მოქმედებდა დისკრეციული უფლებამოსილების ფარგლებში,

წერილობით დასაბუთებაში მიეთითება ყველა ის ფაქტობრივი გარემოება, რომელსაც არსებითი მნიშვნელობა ჰქონდა აქტის გამოცემისას, ხოლო ამავე მუხლის მე-5 ნაწილის თანახმად - ადმინისტრაციული ორგანო უფლებამოსილი არ არის თავისი გადაწყვეტილება დააფუძნოს იმ გარემოებებზე, ფაქტებზე, მტკიცებულებებზე ან არგუმენტებზე, რომელიც არ იქნა გამოკვლეული და შესწავლილი ადმინისტრაციული წარმოების დროს.

სასამართლომ აღნიშნა, რომ ადმინისტრაციულ ორგანოს გააჩნია ვალდებულება, დაასაბუთოს გადაწყვეტილება, კერძოდ, ახსნას, განმარტოს და დაასაბუთოს, თუ რატომ და რა ფაქტებზე დაყრდნობით მიიღო ამგვარი გადაწყვეტილება, ამასთან, სასამართლოს მოსაზრებით, აქტის დასაბუთებულად მიჩნევისათვის, არ არის საკმარისი მასში მხოლოდ კანონმდებლობის ცალკეული ნორმების მითითება, რადგან დასაბუთება გულისხმობს როგორც სამართლებრივ, ასევე ფაქტობრივ დასაბუთებას, რაც განაპირობებს მის კანონიერებას, გადაწყვეტილების დასაბუთება აუცილებელია ადრესატისთვის, რათა შეაფასოს მისი მართლზომიერება, დარწმუნდეს მის კანონშესაბამისობაში, ხოლო უფლების დარღვევის განცდის შემთხვევაში ისარგებლოს გასაჩივრების შესაძლებლობით. ამისთვის, მან უნდა იცოდეს ის არგუმენტები, რასაც უნდა დაუპირისპირდეს მიღებული გადაწყვეტილების ფარგლებში და რის შესაძლებლობასაც დასაბუთების გარეშე მიღებული გადაწყვეტილების დროს მოკლებულია.

სასამართლოს მოსაზრებით, დისციპლინური გადაცდომის გამო ყველა მოხელისათვის უზრუნველყოფილი უნდა იყოს უფლება წინასწარ, გადაწყვეტილების მიღებამდე გაეცნოს მიზეზს და იმ სამართალდარღვევის სახეს, რასაც უყენებს მას ადმინისტრაცია, რათა შესაძლებლობა ჰქონდეს ეფექტურად დაიცვას თავი.

სასამართლომ აღნიშნა, რომ საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსის მე-2 მუხლის პირველი ნაწილის „კ“ ქვეპუნქტის თანახმად, ადმინისტრაციული წარმოება არის ადმინისტრაციული ორგანოს საქმიანობა ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის მომზადების, გამოცემისა და აღსრულების, ადმინისტრაციული საჩივრის გადაწყვეტის, აგრეთვე ადმინისტრაციული ხელშეკრულების მომზადების, დადების ან გაუქმების მიზნით.

სასამართლომ მიუთითა საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსის 96-ე მუხლზე, რომლის თანახმად, ადმინისტრაციული ორგანო ვალდებულია, ადმინისტრაციული წარმოებისას გამოიკვლიოს საქმისათვის მნიშვნელობის მქონე ყველა გარემოება და გადაწყვეტილება მიიღოს ამ გარემოებათა შეფასებისა და ურთიერთშეჯერების საფუძველზე. ამავე მუხლის მე-2 ნაწილის თანახმად, დაუშვებელია, ინდივიდუალური ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის გამოცემას საფუძვლად დაედოს ისეთი გარემოება ან

ფაქტი, რომელიც კანონით დადგენილი წესით არ არის გამოკვლეული ადმინისტრაციული ორგანოს მიერ.

სასამართლომ აღნიშნა, რომ ადმინისტრაციული ორგანოს გადაწყვეტილება წარმოადგენს საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსის შესაბამისად განსაზღვრულ ინდივიდუალურ ადმინისტრაციულ-სამართლებრივ აქტს, რომლის კანონიერება გადამწყვეტი მნიშვნელობისაა აქტის ადრესატისთვის, რამდენადაც მძიმე სამართლებრივ შედეგებს იწვევს მისთვის, შესაბამისად, მისი მომზადება, მიღება და გამოცემა უნდა პასუხობდეს საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსით განსაზღვრულ მოთხოვნებს და ადმინისტრაციული წარმოების სრულყოფილი ჩატარება, ანუ სათანადო პროცედურის საფუძველზე გადაწყვეტილების მიღება, დიდწილად განაპირობებს მის კანონიერებას, დასაბუთებულობასა და მიზანშეწონილობას.

სასამართლომ ასევე დადგენილად მიიჩნია, რომ ქალაქ თბილისის მუნიციპალიტეტის მერის 2----- ბრძანებით, „საჯარო სამსახურის შესახებ“ საქართველოს კანონის 78-ე მუხლის პირველი პუნქტის „ა“ ქვეპუნქტის, 79-ე მუხლის პირველი პუნქტის „ვ“ ქვეპუნქტის, 99-ე მუხლის პირველი და მე-3 პუნქტების საფუძველზე, ქალაქ თბილისის მუნიციპალიტეტის მერიის ს----- განყოფილების უფროსი - ა---- ს----- სამსახურებრივ მოვალეობათა უხეში დარღვევისათვის გათავისუფლდა დაკავებული თანამდებობიდან.

სასამართლომ მიუთითა თბილისის საქალაქო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა კოლეგიის 2----- გადაწყვეტილებაზე, რომლითაც სადავო საკითხის გადაუწყვეტლად ბათილად იქნა ცნობილი ქალაქ თბილისის მუნიციპალიტეტის მერიის 2----- ბრძანება ა---- ს-----ას თანამდებობიდან გათავისუფლების შესახებ და ქალაქ თბილისის მუნიციპალიტეტის მერიას დაევალა, საქმისათვის არსებითი მნიშვნელობის მქონე გარემოებების გამოკვლევისა და შეფასების შემდეგ ახალი ინდივიდუალური ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის გამოცემა კანონით დადგენილ ვადაში.

მითითებული გადაწყვეტილება ძალაში დატოვა თბილისის სააპელაციო სასამართლომ. სააპელაციო სასამართლოს გადაწყვეტილების თანახმად, ა---- ს-----ას გათავისუფლების შესახებ ბრძანების კანონიერების, სტაბილურობის უტყუარობა სათანადოდ არ არის დადასტურებული, არ არის დასაბუთებული, რომ ა---- ს-----ას განთავისუფლება არის უკიდურესი პრევენციული ღონისძიება, რომელიც მიღებული იქნა კერძო და საჯარო ინტერესის როგორც ვიწრო, ასევე ფართო გაგებით, გააზრებული იქნა საყოველთაოდ აღიარებული და განმტკიცებული ძირითადი უფლებები და ღირებულებები, არ იქნა

შეფასებული და დაანგარიშებული ა---- ს-----ას შესაძლო არაჯეროვანი სამსახურებრივი შესრულებით ადმინისტრაციული ორგანოსადმი და საჯარო ინტერესებისადმი მიყენებული ზიანის ხასიათი თუ ოდენობა. სიცხადეს არ ქმნის, რომ ადმინისტრაციული ორგანო ა---- ს-----ას მიერ სამსახურებრივი უფლებამოსილების შესრულებისას მასთან თანამონაწილეობის დროს (ხელმძღვანელის ზეპირი განკარგულება, დაქვემდებარებულ პირთან ფუნქციის გადანაწილება) ცალკე აღებული ზედმიწევნით იყო ჯეროვანი, კანონშესაბამისი და ეფექტური. ადმინისტრაციულ ორგანოს შეფასება არ გაუკეთებია იმ საკითხზე, რომ ა---- ს-----ას სპეციალური ფუნქციის შესრულება არ იყო ერთჯერადი. ამასთან, მხოლოდ მას არ ჰქონდა ასეთი ფუნქციის შესრულების ვალდებულება დაკისრებული. სასამართლომ მიუთითა, რომ ადმინისტრაციული ორგანო თავისი სრულყოფილი დასაბუთებით პირდაპირ უნდა აქარწყლებდეს შესაძლო ეჭვებს თანაბარ პირობებში თანაბარი წესების გამოუყენებლობის შემთხვევის შესახებ; ეჭვებს - გარკვეული ინტერესებიდან გამომდინარე შესაძლო დისკრიმინაციული მოპყრობის გამო. სააპელაციო სასამართლოს მოსაზრებით, ადმინისტრაციულმა ორგანომ უტყუარი მტკიცებულებით უნდა დაადასტუროს, რომ ა---- ს-----ას მიერ სამსახურებრივი მოვალეობის არაჯეროვანი შესრულება გამოწვეული იყო სამსახურის უფროსის განკარგულების შეუსაბამო შესრულებით. ადმინისტრაციულმა ორგანომ უნდა ასაბუთოს ა---- ს-----ას განთავისუფლების უკიდურესი აუცილებლობა მისი პიროვნების, კვალიფიკაციის, უნარების, წარსულში შესაძლო ჩადენილი გადაცდომებისათვის შესაბამის ზომების დაკისრების არსებობისას, თანაბარ პირობებში სხვა თანამონაწილეთა თუ არათანამონაწილეთა მიერ განხორციელებული იგივე ქმედებისგან განსხვავებული მიდგომის მართებულობა ა---- ს-----ას მიმართ, შესაძლო დისკრიმინაციული მიდგომის გამორიცხვა, სამსახურებრივი მოვალეობის შესრულებით დამდგარი ფაქტობრივი ზიანის არსებობა თუ შესაძლო ზიანის გარდაუვალობა და სიმწვავე. ადმინისტრაციულმა ორგანომ უნდა ასაბუთოს განთავისუფლების ზომის გამოყენების მართებულობა ყველა შესაძლო უარყოფითი და საზიანო შედეგების დადგომის თუ ასეთის წარმოშობის საშიშროების პრევენციის უკიდურესი ზომით უზრუნველყოფა.

საქალაქო სასამართლოს მითითებით, ზემოაღნიშნული სასამართლო გადაწყვეტილებები შევიდა კანონიერ ძალაში, რომლის საფუძველზე, ა---- ს-----ას მიმართ დაიწყო ხელახალი ადმინისტრაციული წარმოება და ქალაქ თბილისის მუნიციპალიტეტის მერის მოვალეობის შემსრულებლის 20----- ბრძანებით, „საჯარო სამსახურის შესახებ“ საქართველოს კანონის 78-ე მუხლის პირველი პუნქტის „ა“ ქვეპუნქტის, 79-ე მუხლის პირველი პუნქტის „ვ“ ქვეპუნქტისა და 99-ე მუხლის მე-3 პუნქტის საფუძველზე ქალაქ თბილისის მუნიციპალიტეტის მერიის ს----- განყოფილების უფროსი - ა---- ს-----ა

(3/6: 3-----) 20-----დან სამსახურებრივ მოვალეობათა უხეში დარღვევისათვის, გათავისუფლდა დაკავებული თანამდებობიდან.

სასამართლოს მოსაზრებით, მოპასუხე ადმინისტრაციული ორგანოს მხრიდან ისე გამოიყენა სადავო აქტი, რომ არ ჩატარებულა სრულყოფილი ადმინისტრაციული წარმოება მოსარჩელის გათავისუფლების საკითხის შესწავლის მიზნით, კერძოდ, არ დადგენილა, თუ რა ოდენობით ზიანი მიაყენა მან დამსაქმებელს და საერთოდ მის ქმედებას მოყვა თუ არა ზიანი. ადმინისტრაციულმა ორგანომ ყურადღების მიღმა დატოვა თბილისის საქალაქო და სააპელაციო სასამართლოების მითითება საკითხის ხელახალი შესწავლისას განსახილველი გარემოებების შესახებ.

3.3. საქალაქო სასამართლომ აღნიშნა, რომ განსახილველი დავის ფარგლებში სასამართლოს შეფასების საგანს წარმოადგენს მოსარჩელის სამსახურიდან გათავისუფლების საფუძვლები, კერძოდ, არსებული ფაქტობრივ-სამართლებრივი გარემოებები ამართლებდა თუ არა პირის შრომითი უფლების შეზღუდვას - სამსახურიდან გათავისუფლებას, დამსაქმებელი ადმინისტრაციული ორგანოს მხრიდან განხორციელებული ქმედება არის თუ არა ადეკვატური შექმნილ ვითარებაში და ხომ არ მოხდა დასაქმებულის კონსტიტუციით გარანტირებული უფლების - შრომის თავისუფლების უსაფუძვლო შეზღუდვა.

სასამართლოს მოსაზრებით, განსახილველ შემთხვევაში, ქალაქ თბილისის მუნიციპალიტეტის მერის მოვალეობის შემსრულებელმა ა--- ს-----ას მიმართ ისე გამოიყენა დისციპლინური პასუხისმგებლობის ყველაზე მაღალი ზომა, რომ ფაქტობრივად არ დაასაბუთა იგი. როგორც ქალაქ თბილისის მუნიციპალიტეტის მერის 2----- ბრძანების გამოცემისას, ასევე ქალაქ თბილისის მუნიციპალიტეტის მერის მოვალეობის შემსრულებლის 20----- ბრძანების მიღებისას ყურადღების მიღმა იქნა დატოვებული საკითხი იმის შესახებ, რომ 20-----

----- №----- ხელშეკრულებით ნაკისრი ვალდებულებების შესრულების პერიოდული ინსპექტირებისა და კონტროლის განხორციელებაზე უფლებამოსილი პირებისათვის, რომელშიც შედიოდა თავად ა--- ს-----ა, არ ყოფილა შემუშავებული და დღეის მდგომარეობითაც არ არსებობს (ქალაქ თბილისის მუნიციპალიტეტის მერიის გა-----

----- წერილი, ტომი III) რაიმე კანონქვემდებარე აქტი, რომელიც დაარეგულირებდა ინსპექტირებისა და კონტროლის წესებს.

სასამართლომ აღნიშნა, რომ საქმეში წარმოდგენილია ქ. თბილისის მერიის ს---

----- დამტკიცებული „სახელმწიფო შესყიდვების განხორციელების წესის შესახებ“ დებულების თანახმად, სახელმწიფო

შესყიდვების შესახებ ხელშეკრულებით აღებული ვალდებულებების შესრულებაზე კონტროლის განხორციელების მიზნით, ქ. თბილისის მერიის ს-----.

აღნიშნული ბრძანებით გათვალისწინებულია ინსპექტირების ჯგუფების უფლება-მოვალეობანი, რომელიც ატარებს ზოგად ხასიათს და მასში არაა გაწერილი კონკრეტული წესები.

სასამართლომ ყურადღება გაამახვილა ქალაქ თბილისის მუნიციპალიტეტის მერის მოვალეობის შემსრულებლის 20----- ბრძანების მიღებისას ადმინისტრაციული ორგანოს მიერ წარმოების ჩატარებისას, საქართველოს რეგიონალური განვითარებისა და ინფრასტრუქტურის სამინისტროს საქართველოს საგზაო დეპარტამენტიდან გამოთხოვილ ინფორმაციაზე, რომელსაც დაეყრდნო მოპასუხე ადმინისტრაციული ორგანო სადავო გადაწყვეტილების მიღებისას, კერძოდ, ქ. თბილისის მუნიციპალიტეტის მერიის შ----- სამსახურის უფროსმა, 2----- წერილით ს-----

----- მ-----
-----, რადგან ს-----

----- გ-----

სასამართლოს მოსაზრებით, გასათვალისწინებელია ასევე ის გარემოებაც, რომ თუ დავუშვებთ, რომ ს-----
-----, მაგრამ მოცემულ დასკვნაში არ არის შეფასებული ის გარემოება, რომ ა-----

სასამართლომ მიიჩნია, რომ სა-----

სასამართლომ აღნიშნა, რომ დღეის მდგომარეობით წარმოებულ ი-----

მიითითებულ საკითხს. რაც შეეხება ო-----

----- ჩამტარებული ჯგუფის საქმიანობა არაჯეროვნად შესრულებულად და მათ მიმართაც გამოიყენოს მსგავსი ტიპის სახდელი.

სასამართლოს მოსაზრებით, ადმინისტრაციულმა ორგანომ ისე გამოსცა ა---- ს---
-----ას გათავისუფლების შესახებ ბრძანება, რომ არ გაითვალისწინა თბილისის
საქალაქო და სააპელაციო სასამართლოების გადაწყვეტილებაში მიითითებული
გარემოებები, კერძოდ, მოცემულ შემთხვევაშიც, არ არის დასაბუთებული ის
გარემოება, რატომ იყო აუცილებელი ადმინისტრაციული სახდელის სახით
ყველაზე მკაცრი ღონისძიების გამოყენება და რატომ იყო შეუძლებელი
გამოყენებულიყო უფრო ნაკლებად მძიმე სახდელი, იმ გარემოებების
გათვალისწინებით, რომ ა---- ს-----ას მიმართ მანამდე არ ყოფილა
გამოყენებული არანაირი სახდელი და პირიქით, საქმეში წარმოდგენილია
სამადლობლო წერილი შესრულებული სამუშაოს გამო, რომელიც შეეხება 2----

----- (გ. 3. ს.ფ. 101).

3.4. სასამართლომ აღნიშნა, რომ ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის
ბათილად ცნობის საფუძვლები რეგლამენტირებულია საქართველოს ზოგადი
ადმინისტრაციული კოდექსის მე-60¹ მუხლით, რომლის პირველი ნაწილი
ადგენს, რომ ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტი ბათილია, თუ იგი
ეწინააღმდეგება კანონს ან არსებითად დარღვეულია მისი მომზადების ან
გამოცემის კანონმდებლობით დადგენილი სხვა მოთხოვნები. ამასთან,
კანონმდებელი მიითითებული მუხლის მე-2 ნაწილში აზუსტებს, რომ
ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის მომზადების ან გამოცემის
წესის არსებით დარღვევად ჩაითვლება ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი
აქტის გამოცემა ამ კოდექსის 32-ე ან 34-ე მუხლით გათვალისწინებული წესის
დარღვევით ჩატარებულ სხდომაზე ან კანონით გათვალისწინებული
ადმინისტრაციული წარმოების სახის დარღვევით, ანდა კანონის ისეთი
დარღვევა, რომლის არარსებობის შემთხვევაში მოცემულ საკითხზე მიღებული
იქნებოდა სხვაგვარი გადაწყვეტილება.

საქართველოს ადმინისტრაციული საპროცესო კოდექსის 32-ე მუხლის
პირველი ნაწილის შესაბამისად, სასამართლო, ამ კოდექსის 22-ე მუხლში
აღნიშნულ სარჩელთან დაკავშირებით გამოიტანს გადაწყვეტილებას
ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის ბათილად ცნობის შესახებ თუ
ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტი ან მისი ნაწილი კანონს
ეწინააღმდეგება და ის პირდაპირ და უშუალო (ინდივიდუალურ) ზიანს აყენებს
მოსარჩელის კანონიერ უფლებას, ან ინტერესს ან უკანონოდ ზღუდავს მის

უფლებას.

სასამართლოს მოსაზრებით, მოცემულ შემთხვევაში, სახეზეა სადავო აქტის გამოცემისას ადმინისტრაციული წარმოების უხეში დარღვევა, რაც იწვევს გამოცემული გასაჩივრებული აქტის ბათილად ცნობას.

3.5. სასამართლომ მიუთითა „საჯარო სამსახურის შესახებ“ საქართველოს კანონის 118-ე მუხლის მე-3 პუნქტზე, რომლის თანახმად, ზემდგომი ორგანოს ან სასამართლოს მიერ მოხელის სამსახურიდან გათავისუფლების შესახებ გადაწყვეტილების გაუქმების შემთხვევაში საჯარო დაწესებულება ვალდებულია, მოხელე დაუყოვნებლივ აღადგინოს იმავე თანამდებობაზე, ხოლო ასეთი თანამდებობის არარსებობისას – ტოლფას თანამდებობაზე იმავე საჯარო დაწესებულების სისტემაში. სასამართლომ აღნიშნა, რომ მითითებული ნორმის შინაარსიდან გამომდინარე, მოხელე აღდგენილი უნდა იქნეს გათავისუფლებამდე დაკავებულ თანამდებობაზე, ნებისმიერ შემთხვევაში პირის თანამდებობაზე აღდგენა თავისთავში გულისხმობს პირვანდელი მდგომარეობის აღდგენას, ანუ პირის იმ თანამდებობაზე დაბრუნებას, საიდანაც ის გათავისუფლებული იქნა.

სასამართლომ ასევე მიუთითა მოსარჩელის სამსახურიდან გათავისუფლების პერიოდისათვის მოქმედ „ქ. თბილისის მერიის დებულების დამტკიცების შესახებ“ ქალაქ თბილისის საკრებულოს 2006 წლის 12 ოქტომბრის №1-1 გადაწყვეტილებაზე, რომელიც „საქართველოს დედაქალაქის - თბილისის შესახებ“ საქართველოს კანონის შესაბამისად განსაზღვრავს ქალაქ თბილისის მერიის (თბილისის მთავრობის, მისი რაიონებისა და დაბა წყნეთის გამგეობების,) უფლებამოსილებებს, სტრუქტურასა და საქმიანობის წესს. აღნიშნული დებულების მე-16 მუხლის პირველი პუნქტის მიხედვით, საქალაქო სამსახური არის ქალაქ თბილისის მთავრობის კომპეტენციას მიკუთვნებულ ცალკეულ უფლებამოსილებათა განხორციელების მიზნით, შესაბამისი დარგის მართვისათვის შექმნილი ორგანო რომელიც ქალაქ თბილისის მერიის სტრუქტურული ერთეულია. მითითებული მუხლის მე-2 პუნქტის თანახმად კი, საქალაქო სამსახურის კომპეტენცია, სტრუქტურა და საქმიანობის წესი განისაზღვრება, ქალაქის მერის მიერ დამტკიცებული სამსახურის დებულებით, რომელსაც წარადგენს შესაბამისი სამსახურის ხელმძღვანელი.

სასამართლომ აღნიშნა, რომ „ქ. თბილისის მერიის ს-----
----- დებულების დამტკიცების შესახებ“ ქალაქ თბილისის მერიის 2006 წლის 26 დეკემბრის №13 ბრძანების პირველი მუხლის პირველი პუნქტის თანახმად, ქ. თბილისის მერიის სოციალური მომსახურების და კულტურის საქალაქო სამსახური (შემდგომში სამსახური) არის ქ. თბილისის მთავრობის კომპეტენციას მიკუთვნებული სოციალური დარგების მართვის მიზნით შექმნილი ორგანო, რომელიც ქ. თბილისის მერიის სტრუქტურული ერთეულია და იგი თავისი კომპეტენციის ფარგლებში, ქ. თბილისში

უზრუნველყოფს ჯანმრთელობის დაცვის დარგის მართვას, განათლებისა და კულტურის ინფრასტრუქტურის საქალაქო ობიექტების განვითარებას და აღნიშნულ სფეროში ადმინისტრაციული და სოციალური მონიტორინგის რეალიზებას. სამსახურს დაქვემდებარებული დაწესებულებების ნორმალური ფუნქციონირებისათვის აუცილებელი პირობების შექმნას და სპორტის საკითხების მართვასა და კოორდინაციას. აღნიშნული დებულების მე-5 მუხლის „ვ“ ქვეპუნქტის შესაბამისად, ქ. თბილისის მერიის სოციალური მომსახურების და კულტურის საქალაქო სამსახურის ერთ-ერთ სტრუქტურულ ერთეულს წარმოადგენს ახალგაზრდობის საქმეთა მონიტორინგის განყოფილება. ხოლო მე-6 მუხლის მე-6 პუნქტის შესაბამისად, ა-----

----- კომპეტენციაა: ა) ქ. თბილისის რაიონის გამგეობებისათვის საბავშვო და ახალგაზრდულ საკითხებში ადგილობრივი პოლიტიკის გატარებაზე მონიტორინგის განხორციელება; ბ) საბავშვო და ახალგაზრდულ საკითხებთან დაკავშირებით ნორმატიული და ინდივიდუალური ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტების პროექტების მომზადება და შესაბამის ადმინისტრაციულ ორგანოში წარდგენა; გ) ქ. თბილისის ტერიტორიაზე საბავშვო და ახალგაზრდულ საკითხებში ადგილობრივი პოლიტიკის გატარებაზე მონიტორინგის განხორციელება; დ) ქ. თბილისის ტერიტორიაზე არსებულ საბავშვო და ახალგაზრდულ დაწესებულებებზე მონიტორინგის განხორციელება; ე) ახალგაზრდებში სამართლებრივი თვითშეგნების დონისა და კანონისადმი პატივისცემის ამაღლების ხელისშეწყობა, დემოკრატიული ღირებულებების დამკვიდრებასა და სამოქალაქო საზოგადოების ჩამოყალიბებაში დახმარების გაწევა; ვ) ახალგაზრდათა დასვენების, ყოფის, შრომითი მოღვაწეობის და სხვა მოთხოვნილებების დასაკმაყოფილებლად ოპტიმალური პირობების შექმნა.

სასამართლომ აღნიშნა, რომ „ქ. თბილისის მერიის დებულების დამტკიცების შესახებ“ ქალაქ თბილისის საკრებულოს 2006 წლის 12 ოქტომბრის №1-1 გადაწყვეტილება ძალადაკარგულად იქნა ცნობილი „ქალაქ თბილისის მუნიციპალიტეტის მერიის დებულების დამტკიცების შესახებ“ ქალაქ თბილისის მუნიციპალიტეტის საკრებულოს 2014 წლის 22 დეკემბრის №19-58 დადგენილებით, რომლის მე-3 მუხლის „გ“ პუნქტით განისაზღვრა თბილისის მერიის სტრუქტურული ერთეულები. კერძოდ, თბილისის მერიის სტრუქტურული ერთეულებია: გ.ა) თბილისის მერიის ადმინისტრაცია; გ.ბ) თბილისის მერიის საფინანსო საქალაქო სამსახური; გ.გ) თბილისის მერიის ზედამხედველობის საქალაქო სამსახური; გ.დ) თბილისის მერიის იურიდიული საქალაქო სამსახური; გ.ე) თბილისის მერიის შიდა აუდიტისა და მონიტორინგის საქალაქო სამსახური; გ.ვ) თბილისის მერიის მუნიციპალური შესყიდვების საქალაქო სამსახური; გ.ზ) თბილისის მერიის ეკონომიკური პოლიტიკის საქალაქო სამსახური; გ.თ) თბილისის მერიის უსაფრთხოების საქალაქო სამსახური; გ.ი) თბილისის მერიის ეკოლოგიისა და გამწვანების საქალაქო სამსახური; გ.კ) თბილისის მერიის განათლების, სპორტისა და ახალგაზრდულ საქმეთა საქალაქო სამსახური; გ.ლ) თბილისის მერიის

კულტურის საქალაქო სამსახური; გ.მ) თბილისის მერიის ჯანდაცვისა და სოციალური მომსახურების საქალაქო სამსახური; გ.ნ) თბილისის მერიის ტრანსპორტის საქალაქო სამსახური; გ.ო) თბილისის მერიის კეთილმოწყობის საქალაქო სამსახური.

ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, სასამართლოს მოსაზრებით, ვინაიდან ერთმნიშვნელოვნად არ დგინდება თუ რომელი სამსახური ახორციელებს იგივე ფუნქციებს, საიდანაც გათავისუფლდა მოსარჩელე, ქ. თბილისის მუნიციპალიტეტის მერიას უნდა დაევალოს გამოსცეს ადმინისტრაციულ - სამართლებრივი აქტი, რომლითაც ა--- ს-----ა აღდგება ქ. თბილისის მუნიციპალიტეტის მერიის ს-----

----- განყოფილების უფროსის ტოლფას თანამდებობაზე.

3.6. სასამართლომ მიუთითა, რომ „საჯარო სამსახურის შესახებ“ საქართველოს კანონის 118-ე მუხლის მე-4 პუნქტის თანახმად, ამ მუხლის მე-3 პუნქტით გათვალისწინებულ შემთხვევაში, სამსახურში აღდგენილ მოხელეს ეძლევა განაცდური შრომითი გასამრჯელო. მოცემულ შემთხვევაში, ქალაქ თბილისის მუნიციპალიტეტის მერის 2----- ბრძანებით „საჯარო სამსახურის შესახებ“ საქართველოს კანონის 78-ე მუხლის პირველი პუნქტის „ა“ ქვეპუნქტის, 79-ე მუხლის პირველი პუნქტის „ვ“ ქვეპუნქტის, 99-ე მუხლის პირველი და მე-3 პუნქტების საფუძველზე, ქალაქ თბილისის მუნიციპალიტეტის მერიის ს-----

----- განყოფილების უფროსი ა--- ს-----ა სამსახურებრივ მოვალეობათა უხეში დარღვევისათვის გათავისუფლდა დაკავებული თანამდებობიდან. ამდენად, ა--- ს-----ა უფლებამოსილია მიიღოს იძულებით გაცდენილი დროის ხელფასი 20-----დან სამუშაოზე აღდგენამდე პერიოდისათვის.

ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, სასამართლომ მიიჩნია, რომ ქ. თბილისის მუნიციპალიტეტის მერიას უნდა დაეკისროს ა--- ს-----ას სასარგებლოდ იძულებით გაცდენილი პერიოდის შრომითი გასამრჯელოს (განაცდურის) ანაზღაურება, გათავისუფლების დღიდან, მისი სამსახურში აღდგენის დღემდე პერიოდში.

4. სააპელაციო საჩივრის საფუძვლები:

ა--- ს-----ას სააპელაციო საჩივრის ფაქტობრივი და სამართლებრივი საფუძვლები:

4.1.1. აპელანტის ა--- ს-----ას მოსაზრებით, უნდა გაუქმდეს თბილისის საქალაქო სასამართლოს 2017 წლის 9 ნოემბრის გადაწყვეტილება იმ ნაწილში, რომლითაც ქ. თბილისის მუნიციპალიტეტის მერიას დაევალა ა--- ს-----ას აღდგენა ქ. თბილისის მუნიციპალიტეტის მერიის ს-----

----- განყოფილების უფროსის
ტოლფას თანამდებობაზე. აპელანტი მიიჩნევს, რომ ამ ნაწილში მიღებულ
უნდა იქნეს ახალი გადაწყვეტილება, **რომლითაც მოსარჩელე აღდგება ქ-----**

(12.04.2018წ.

სასამართლო სხდომის ოქმი).

აპელანტი აღნიშნავს, რომ უსაფუძვლოა საქალაქო სასამართლოს მსჯელობა,
თითქოს ერთმნიშვნელოვნად არ დგინდება, რომელ თანამდებობაზე უნდა
აღდგეს ა---- ს-----ა. აპელანტის მოსაზრებით, დადგენილი გარემოებაა, რომ ა---
- ს-----ა მუშაობდა თბილისის მუნიციპალიტეტის მერიის ს-----

----- განყოფილების
უფროსის თანამდებობაზე, აღნიშნული სამსახურის სახელწოდება დავის
მიმდინარეობისას რამდენჯერმე შეიცვალა ქ. თბილისის მუნიციპალიტეტის
საკრებულოს დადგენილებით დამტკიცებული დებულებით, თუმცა უცვლელია
იმ განყოფილების ფუნქციური დატვირთვა, რომელშიც მოსარჩელე მუშაობდა
სამსახურიდან გათავისუფლებამდე. აპელანტმა აღნიშნა, რომ მსგავს
ვითარებაში, თბილისის სააპელაციო სასამართლოს 2-----
კანონიერ ძალაში შესულ გადაწყვეტილებაში მითითებულ იქნა თანამდებობის
ზუსტი დასახელება, რომელზეც უნდა აღდგენილიყო მოსარჩელე, შედეგად, მ---

-----ა ზუსტად იმავე თანამდებობაზე.
აპელანტის მოსაზრებით, მოცემულ შემთხვევაშიც არ არსებობდა
დამაბრკოლებელი გარემოება, რომ საქალაქო სასამართლოს
გადაწყვეტილებაში მითითებული ყოფილიყო მოქმედი დებულებით
გათვალისწინებული კონკრეტული თანამდებობა, რომელზეც აღდგენილ უნდა
იქნეს მოსარჩელე.

**ქ. თბილისის მუნიციპალიტეტის მერიის სააპელაციო საჩივრის
ფაქტობრივი და სამართლებრივი საფუძვლები:**

4.1.2. აპელანტი ქ. თბილისის მუნიციპალიტეტის მერია მიიჩნევს, რომ სრულად
უნდა გაუქმდეს თბილისის საქალაქო სასამართლოს 2017 წლის 9 ნოემბრის
გადაწყვეტილება და ახალი გადაწყვეტილების მიღებით მოსარჩელეს უარი
უნდა ეთქვას სარჩელის დაკმაყოფილებაზე. აპელანტის მოსაზრებით,
თბილისის საქალაქო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა კოლეგიის 2---
----- კანონიერ ძალაში შესული გადაწყვეტილების აღსრულების
მიზნით, ქ. თბილისის მუნიციპალიტეტის მერიის შ-----
----- სამსახურის 2016 წლის 29 სექტემბრის დასკვნით დეტალურად იქნა
გამოკვლეული ა---- ს-----ას სამსახურიდან გათავისუფლების კანონიერების
საკითხი და დადასტურდა მისი მხრიდან სამსახურებრივ მოვალეობათა უხეში
დარღვევის ფაქტი. საქმეზე დადგენილი ფაქტობრივი გარემოებებიდან
გამომდინარე, აპელანტი აღნიშნავს, რომ სწორედ ა---- ს-----ა იყო ვალდებული

სრულყოფილად განხორციელებინა ინსპექტირება ქ. თბილისის მუნიციპალიტეტის მერიასა და შპს “ნ-----

----- ხელშეკრულების პირობების კეთილსინდისიერად შესრულებაზე, მასვე ეკისრებოდა ვალდებულება კონტროლის შესაბამისი ღონისძიებების განხორციელების შემდეგ მოეხდინა მიღება-ჩაბარების აქტების გაფორმება და მისი დადასტურება.

აპელანტი აღნიშნავს, რომ მოცემულ შემთხვევაში, ხელშეკრულებით გათვალისწინებული მომსახურების მიმდინარეობაზე კონტროლი მოიცავდა ორ ძირითად პარამეტრს: 1) რამდენად გააჩნდა კონტრაქტორს ის საშუალებები, რომლებიც განსაზღვრული იყო ტექნიკური დავალებით და 2) რეალურად რამდენ კილომეტრს დაფარავდა ესა თუ ის სატრანსპორტო საშუალება კონკრეტული მარშრუტის შესრულებისას, რომლის საფუძველზეც, კონტრაქტორი კომპანია მიიღებდა ხელშეკრულებით გათვალისწინებულ ანაზღაურებას. ორივე პარამეტრზე კონტროლი უნდა განხორციელებინა ქ. თბილისის მუნიციპალიტეტის მერიის ს-----

----- 2----- ბრძანებით შექმნილ ინსპექტირების ჯგუფს და კონკრეტულად ა---- ს-----ს. აპელანტის მოსაზრებით, თუ ჩაითვლება, რომ აღნიშნულ ბრძანებაში პირობები არ იყო ზედმიწევნით დადგენილი, სიტყვასიტყვით გაწერილი (ანუ ინსპექტირების განხორციელების მეთოდი და გამოსაყენებელი საშუალებები არ იყო სრულად ნათელი), ა---- ს-----ს, როგორც საჯარო მოხელეს არ ენიჭებოდა პრივილეგია, მასზე დაკისრებული სპეციალური ფუნქციის განხორციელებისას მოეხდინა თავისი ვალდებულებების სრული იგნორირება. აპელანტი საყურადღებოდ მიიჩნევს, რომ სპეციალური ფუნქციის შესრულებაზე დაკისრებული სამუშაოს შესასრულებლად გაუწერელი წესების თაობაზე ა---- ს-----ს უარი ან რაიმე წერილობითი შენიშვნა არ არსებობს.

აპელანტი აღნიშნავს, რომ ქ. თბილისის მიერ შპს “ნ-----ნ“ გაფორმებული ხელშეკრულების 5.1. პუნქტით განსაზღვრული კონტროლისა და ინსპექტირების ღონისძიებები გულისხმობდა კ-----ს შემოწმებას და დადგენას - რამდენად კეთილსინდისიერად მოხდებოდა ვალდებულების შესრულების შესახებ დოკუმენტაციის წარდგენა, რამდენად რეალური იქნებოდა წარდგენილი ინფორმაცია სატრანსპორტო საშუალების მიერ მანძილის დაფარვისა და შესრულებული მომსახურებისათვის მიღება-ჩაბარების აქტით მოთხოვნილი თანხის ოდენობის შესახებ. აპელანტის მოსაზრებით, ა---- ს-----ამ კონტრაქტორის მიერ წარდგენილი, ხელმოუწერელი მიღება-ჩაბარების აქტი დაადასტურა კონტროლისა და ინსპექტირების ღონისძიებების გატარების გარეშე, ამასთანავე, გადაამეტა უფლებამოსილების ფარგლებს და ბეჭდით დაამოწმა აღნიშნული დოკუმენტი. აპელანტის განმარტებით, დადგენილია, რომ კონტრაქტორი კომპანიისათვის გადახდილია სხვადასხვა სატრანსპორტო საშუალებით დაფარული

მანძილისათვის შეუსაბამო საფასური, სინამდვილეში ავტოსატრანსპორტო საშუალებები ბევრად ნაკლებ მანძილს ფარავდნენ, ამასთან, მნიშვნელოვანია, რომ ა---- ს-----ას მიერ სამსახურებრივ მოვალეობათა არაჯეროვანი შესრულების ფაქტს ჰქონდა სისტემატური ხასიათი.

აპელანტი ყურადღებას ამახვილებს ქ. თბილისის მუნიციპალიტეტის მერიის გ----- 2-----

----- წერილზე, რომლითაც განმარტებულია, რომ ტ-----
----- ი-----

----- რის საფუძველზეც ხდება კ-----ს გამოთვლა და შესაბამისად მიღება-ჩაბარების გაფორმების დროს, დანართის სახით კ-----ს აღრიცხვის ფურცლის დართვა. აპელანტის მოსაზრებით, მიუხედავად კონკრეტული წესის არარსებობისა, აღნიშნული წერილი ადასტურებს, თუ როგორ ახდენდნენ თანამშრომლები ტ-----

----- ინსპექტირებას, უდავოა, რომ ა---- ს-----ას სამსახურებრივი უფლებამოსილების განხორციელებისას არცერთ მიღება-ჩაბარების აქტთან დაკავშირებით არ ამოუწერია ო-----ის ჩვენებები, რაც სამსახურებრივ მოვალეობათა უხეში დარღვევაა. აპელანტი არ იზიარებს საქალაქო სასამართლოს მოსაზრებას, რომ ო-----ის მაჩვენებელი შესაძლოა იყოს არაზუსტი და დამოკიდებული იყოს საბურავების ზომაზე, ასევე სხვა პარამეტრებზე. აპელანტის მოსაზრებით, საქმეში არ მოიპოვება მტკიცებულებები, რომლებითაც დადასტურდებოდა, რომ ო-----ის ჩვენება არის არაზუსტი.

აპელანტის მოსაზრებით, საქალაქო სასამართლო გასცდა სასარჩელო მოთხოვნის ფარგლებს და დაარღვია დისპოზიციურობის პრინციპი, ა---- ს-----ას ერთ-ერთ მოთხოვნას წარმოადგენდა განაცდურის ანაზღაურება და მოთხოვნის სამართლებრივ საფუძვლად მითითებული იყო „საჯარო სამსახურის შესახებ“ კანონის 112-ე მუხლი. სადავო პერიოდში მოქმედი „საჯარო სამსახურის შესახებ“ 1997 წლის 31 ოქტომბრის კანონის 112-ე მუხლის თანახმად, სამსახურიდან უკანონოდ გათავისუფლებული მოხელე უფლებამოსილია მოითხოვოს განთავისუფლების უკანონოდ ცნობა, განთავისუფლების საფუძვლის შეცვლა და თანამდებობრივი სარგო. საქალაქო სასამართლოს გადაწყვეტილებით ქ. თბილისის მუნიციპალიტეტის მერიას ა---- ს-----ას სასარგებლოდ დაეკისრა შრომითი გასამრჯელოს (ხელფასის) ანაზღაურება, რაც მოიცავს როგორც თანამდებობრივ სარგოს, ისე პრემიადანამატებს. ამდენად, სასარჩელო მოთხოვნას წარმოადგენდა თანამდებობრივი სარგოს ანაზღაურება, თუმცა სასამართლო გასცდა სასარჩელო მოთხოვნის ფარგლებს. ამასთანავე, აპელანტი აღნიშნავს, რომ საქალაქო სასამართლომ შეფასების გარეშე დატოვა საქართველოს უზენაესი

სასამართლოს მიერ დადგენილი ერთგვაროვანი პრაქტიკა, სუს Nას-427-403-2013 გადაწყვეტილებით განიმარტა, რომ თუ პირი გათავისუფლების შემდეგ დაიწყებს ახალ სამსახურს, მას შეიძლება მიეცეს მხოლოდ სხვაობა ძველ და ახალ ანაზღაურებას შორის, ასეთის არსებობის შემთხვევაში. საქმეში წარმოდგენილია ცნობა შემოსავლების სამსახურიდან, რომლითაც დასტურდება, რომ სამსახურიდან გათავისუფლების შემდეგ ა---- ს-----ას ყოველთვიურად ერიცხებოდა იმაზე მეტი ხელფასი, რაც მას გააჩნდა ქ. თბილისის მერიაში მუშაობის დროს. შესაბამისად, თუ სასამართლო ჩათვლიდა, რომ არსებობდა ა---- ს-----ას თანამდებობაზე აღდგენის საფუძველი, ქ. თბილისის მუნიციპალიტეტის მერიას არ უნდა დაკისრებოდა განაცდურის ანაზღაურება, რადგან მიუღებელი თანამდებობრივი სარგოს სახით მოხელისათვის მიყენებული ზიანი სახეზე არ არის.

5. გასაჩივრებული გადაწყვეტილების გაუქმებისა და ახალი გადაწყვეტილების მიღების დასაბუთება:

ფაქტობრივი დასაბუთება:

5.1.1. ქალაქ თბილისის მერიის ადმინისტრაციის უფროსის 2-----
----- განკარგულებით, „საჯარო სამსახურის შესახებ“ საქართველოს კანონის 24-ე მუხლის პირველი პუნქტისა და 29-ე მუხლის პირველი პუნქტის, ქ. თბილისის ადგილობრივი თვითმმართველობის აღმასრულებელ ორგანოთა სისტემის - ქალაქ თბილისის მერიის მოხელეთა საკონკურსო-საატესტაციო კომისიის 20-----

----- ა---- ს-----ა დაინიშნა ქალაქ თბილისის მერიის ს-----

განყოფილების უფროსის თანამდებობაზე, კონკურსის შედეგად, 2 თვის გამოსაცდელი ვადით.

5.1.2. 2013 წლის 24 დეკემბერს ქალაქ თბილისის მერიასა და შპს „-----
შორის დაიდო სახელმწიფო შესყიდვის შესახებ №----- ხელშეკრულება.
ხელშეკრულების ობიექტს წარმოადგენდა ტ-----

----- ლარით. ხელშეკრულება ძალაში იყო 2-----

-----დე. ხელშეკრულების მე-5 მუხლით განსაზღვრული იყო მისი შესრულების კონტროლი (ინსპექტირება), კერძოდ, 5.1. პუნქტის თანახმად, ხელშეკრულებით ნაკისრი ვალდებულებების შესრულების პერიოდულ ინსპექტირებას და კონტროლს ნებისმიერ ეტაპზე ახორციელებდა შემსყიდველი (ქალაქ თბილისის მერია), ამასთან, 5.2. პუნქტით დადგინდა, რომ მიმწოდებლის (შპს „ნ---“) მიერ ხელშეკრულებით ნაკისრი ვალდებულებების შესრულების კონტროლს შემსყიდველის მხრიდან განახორციელებდნენ ქ. თბილისის მერიის ად-----

-----.

ხელშეკრულების მე-6 მუხლით განსაზღვრული იყო შესყიდვის ობიექტის მიღება- ჩაბარების წესი. კერძოდ, 6.1. პუნქტით შესყიდვის ობიექტის მიღება- ჩაბარება განხორციელდება ეტაპობრივად, შემსყიდველისა და მიმწოდებლის უფლებამოსილი წარმომადგენლების მიერ მიღება-ჩაბარების აქტის გაფორმებით (შემსყიდველის მხრიდან მიღება-ჩაბარების აქტების გაფორმებაზე უფლებამოსილ პირებს წარმოადგენენ წინამდებარე ხელშეკრულების მე-5 მუხლის 5.2. პუნქტში მითითებული პირები); 6.2. პუნქტით ხარჯთაღრიცხვით განსაზღვრული მომსახურების მოცულობები შესაძლებელია შეიცვალოს აღმოჩენილი გასაწევი მომსახურების გათვალისწინებით, რაზეც გაფორმდება შესაბამისი მიღება-ჩაბარების აქტი; ხოლო 6.3. პუნქტით მიღება- ჩაბარების აქტების გაფორმების პარალელურად, მიმწოდებელი ვალდებულია წარმოუდგინოს შემსყიდველს შესაბამისი საგადასახადო დოკუმენტაცია (მოქმედი კანონმდებლობის შესაბამისად).

5.1.3. ქ. თბილისის მერიის სო-----

----- ბრძანებით, „სახელმწიფო შესყიდვების შესახებ“ საქართველოს კანონისა და სახელმწიფო შესყიდვების სააგენტოს თავმჯდომარის 2006 წლის 3 იანვრის №1 ბრძანებით დამტკიცებული „სახელმწიფო შესყიდვების განხორციელების წესის შესახებ“ დებულების თანახმად, 1. სახელმწიფო შესყიდვების შესახებ ხელშეკრულებით აღებული ვალდებულებების შესრულებაზე კონტროლის განხორციელების მიზნით, ქ. თბილისის მერიის ს--

დანართი №1-ის მიხედვით; 2. სახელმწიფო შესყიდვების სააგენტოს თავმჯდომარის 2006 წლის 3 იანვრის №1 ბრძანებით დამტკიცებული „სახელმწიფო შესყიდვების განხორციელების წესის შესახებ“ დებულების თანახმად, ინსპექტირების ჯგუფებმა უნდა - ა) განახორციელონ მიმწოდებელთან მოლაპარაკების საფუძველზე ხელშეკრულების შესრულებაზე კონტროლის გეგმა-გრაფიკის შედგენა; ბ) მოახდინონ მისაწოდებელი ან/და მიწოდებული საქონლის, სამუშაოების მომსახურების მოცულობის, ხარისხისა და მიწოდების ვადების ხელშეკრულების მოთხოვნებთან შესაბამისობის დადგენის მიზნით სათანადო კონტროლისა და ზედამხედველობის განხორციელება და მიღება- ჩაბარების აქტების გაფორმება; გ) მოახდინონ სახელმწიფო შესყიდვების შესახებ ხელშეკრულების პირობების შესაბამისად მიმწოდებელთან ანგარიშსწორების პროცესის რეგულირება; დ) მოახდინონ ხელშეკრულების შესრულების მიმდინარეობის ამსახველი პერიოდული დოკუმენტაციის წარმოება და შენახვა. 3. ინსპექტირების ჯგუფებმა ხელშეკრულების შემოწმების შესახებ ანგარიშის დასკვნები წარმოადგინონ მიმწოდებლის მიერ ხელშეკრულებით ნაკისრი ვალდებულებების შესრულებისთანავე.

5.1.4. 2-----

----- წერილით მიმართა

ქალაქ თბილისის მუნიციპალიტეტის მერს და აცნობა, რომ მის დაქვემდებარებაში არსებული სამსახურის ა-----
----- უფროსმა - ა---- ს-----ამ წარადგინა სახელმწიფო შესყიდვების კანონის შესაბამისად გაფორმებული ხელშეკრულების №----- (8.6.1.) ფარგლებში შპს „ნ-----ნ“ შედგენილი მიღება-ჩაბარების აქტი. აღნიშნული აქტით შპს „ნ-----სთვის“ უნდა გადარიცხულიყო 2---- ლარი გაწეული მომსახურებისთვის, თუმცა ამ აქტთან დაკავშირებით წარმოიშვა მისი მხრიდან რიგი შეკითხვების: 1. ნ-----

-- მან მიღება-ჩაბარების აქტს ხელი, მიუხედავად იმისა, რომ იგი მომწოდებლის მიერ ხელმოუწერელი იყო. 4. რატომ დაარტყა მიღება-ჩაბარების აქტს სამსახურის ბეჭედი სამსახურის უფროსის ნებართვის გარეშე. 5. ხელშეკრულების მე-6 პუნქტის 6.1. ქვეპუნქტის შესაბამისად შემსყიდველების მხრიდან მიღება-ჩაბარებაზე პასუხისმგებელი არიან 5.2. ქვეპუნქტის განსაზღვრული იურიდიული პირები (ადმინისტრაციის ქალაქგაფორმების მატერიალურ-ტექნიკური უზრუნველყოფისა და ქ. თბილისის მუნიციპალიტეტის მერიის ს-----), თუმცა მიღება-ჩაბარების აქტს ხელს აწერდა მხოლოდ თვითონ. ზემოაღნიშნულთან დაკავშირებით, მის მიერ ა---- ს-----ას მოეთხოვა, რომ წარედგინა ახსნა-განმარტებითი ბარათი, თუმცა მან არ შეასრულა მიღებული დავალება და ისე დატოვა სამსახური. ამასთან, სამსახურის უფროსმა მ-----
----- სამსახურში.

5.1.5. 2-----რს, ქ. თბილისის მუნიციპალიტეტის მერიის ს-----

განყოფილების უფროსმა ა---- ს-----ამ, ახსნა-განმარტებით მიმართა ქ. თბილისის მუნიციპალიტეტის მერიის შ-----
სამსახურს. ახსნა-განმარტების თანახმად, 1. ნ-----

6-----

შ-----

მ-----

მ-----

----- მ-----

5.1.6. 2-----ს, ქ. თბილისის მუნიციპალიტეტის მერიის შ-----
----- სამსახურის უფროსს მოხსენებითი ბარათით
მიმართეს ამავე სამსახურის მ-----

----- ა-----
----- უფროსის - ა---- ს-----ას ქმედებებს. კერძოდ, მათ მიერ
შესწავლილი იქნა ქ. თბილისის მუნიციპალიტეტის მერიის ს-----
-----ს წერილი,
თანდართული მასალებით.

საკითხის შესწავლის შედეგად დადგინდა, რომ ა-----
----- უფროსმა - ა---- ს-----ამ, სამსახურის უფროსის თანაშემწის
დაუკითხავად სა-----

----- ხელშეკრულების მე-5 პუნქტის 5.1. ქვეპუნქტით,
ხელშეკრულებით ნაკისრი ვალდებულებების შესრულების პერიოდული
ინსპექტირება და კონტროლი ნებისმიერ ეტაპზე უნდა განხორციელდებინა
შემსყიდველს. ხელშეკრულების 5.2. ქვეპუნქტით, მიმწოდებლის მიერ
ხელშეკრულებით ნაკისრი ვალდებულებების შესრულების კონტროლი
შემსყიდველის მხრიდან „ა-----“ პროგრამის
ფარგლებში უნდა განხორციელდებინა ქ. თბილისის მერიის ს-----
----- თანამშრომლებს. ხელშეკრულების მე-6
პუნქტის 6.1. ქვეპუნქტით კი მიღება-ჩაბარების აქტების გაფორმებაზე
უფლებამოსილ პირებს წარმოადგენენ 5.2. პუნქტში მითითებული პირები.
შესაბამისად, სო-----
----- - ა---- ს-----ა, შპს „ნ—ს“ მიერ წა-----

----- თავად ა---- ს-----
-----ას ახსნა- განმარტება და ასევე ის ფაქტი, რომ ვერც მის მიერ ვერ იქნა
წარდგენილი და არც წარდგენილი და მოპოვებული დოკუმენტაციით არ
დასტურდება №----- ხელშეკრულებით „ა-----“
პროგრამის ფარგლებში განხორციელებულ შესყიდვებზე „მიმწოდებლის“ მიერ
ნაკისრი ვალდებულების პერიოდული ინსპექტირება.

№----- ხელშეკრულებით განსაზღვრული „ა-----
-----“ პროგრამის ფარგლებში განხორციელებულ შესყიდვებზე შპს „ნ—ს“ მიერ
წარდგენილი და ა----- უფროსის - ა---- ს-----

-ას მიერ დადასტურებული მიღება-ჩაბარების აქტების შესაბამისად, შპს „ნ---ე“ ანაზღაურებული ტრანსპორტის მომსახურების ოდენობა 2--- კილომეტრით აღემატება აუდიტის სამსახურის მიერ მსოფლიო გლობალურ ქსელში (ინტერნეტში) მოძიებული მონაცემების საფუძველზე გაანგარიშებულ შპს „ნ---ს“ მიერ გაწეული ტრანსპორტის მომსახურების ოდენობას. ამასთან, ხაზგასასმელია ის გარემოება, რომ ახალგაზრდულ საქმეთა მონიტორინგის განყოფილების უფროსმა - ა--- ს-----ამ ვერ წარადგინა შპს „ნ---ს“ მიერ წარდგენილი გაწეული ტრანსპორტის მომსახურების ოდენობის (კ-----ს) გადამოწმების მიზნით ჩატარებული ინსპექტირების ან კონტროლის რაიმე ღონისძიების შესახებ ინფორმაცია ან დოკუმენტი.

დადგინდა, რომ ა----- - ა--- ს-----
--ა შპს „ნ---ს“ მიერ გაწეული ტრანსპორტის მომსახურების ოდენობის (კ-----
--ს) დადასტურებას ახდენდა ხელშეკრულების 5.1. და 5.2. პუნქტებით
გათვალისწინებული პე-----
----- რაც მიუთითებს ა--- ს-----ას მიერ სამსახურებრივ მოვალეობათა
არაჯეროვან შესრულებაზე და წარმოადგენს „საჯარო სამსახურის
შესახებ“ საქართველოს კანონის 78-ე მუხლით განსაზღვრულ დისციპლინურ
გადაცდომას.

5.1.7. ქალაქ თბილისის მუნიციპალიტეტის მერის 2-----
ბრძანებით, „საჯარო სამსახურის შესახებ“ საქართველოს კანონის 78-ე
მუხლის პირველი პუნქტის „ა“ ქვეპუნქტის, 79-ე მუხლის პირველი პუნქტის „ვ“
ქვეპუნქტის, 99-ე მუხლის პირველი და მე-3 პუნქტების საფუძველზე, ქალაქ
თბილისის მუნიციპალიტეტის მერიის ს-----
----- განყოფილების უფროსი - ა--- ს-----ა,
სამსახურებრივ მოვალეობათა უხეში დარღვევისათვის გათავისუფლდა
დაკავებული თანამდებობიდან. აღნიშნული ბრძანების მიღების საფუძველი
გახდა: ქალაქ თბილისის მუნიციპალიტეტის მერიის შ-----
----- სამსახურის უფროსის 2----- მოხსენებითი
ბარათი.

5.1.8. თბილისის საქალაქო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა
კოლეგიის 2----- გადაწყვეტილებით, სადავო საკითხის
გადაუწყვეტლად ბათილად იქნა ცნობილი ქალაქ თბილისის
მუნიციპალიტეტის მერიის 2----- ბრძანება ა--- ს-----ას
თანამდებობიდან გათავისუფლების შესახებ და ქალაქ თბილისის
მუნიციპალიტეტის მერიას დაევალა საქმისათვის არსებითი მნიშვნელობის
მქონე გარემოებების გამოკვლევისა და შეფასების შემდეგ ახალი
ინდივიდუალური ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის გამოცემა
კანონით დადგენილ ვადაში.

თბილისის სააპელაციო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა პალატის 2-----
----- გადაწყვეტილებით უცვლელად დარჩა თბილისის
საქალაქო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა კოლეგიის 2-----
გადაწყვეტილების მე-2 და მე-3 პუნქტები, რომლითაც სადავო საკითხის
გადაუწყვეტლად ბათილად იქნა ცნობილი ქალაქ თბილისის
მუნიციპალიტეტის მერიის 2----- ბრძანება ა---- ს-----ას
თანამდებობიდან გათავისუფლების შესახებ და დაევალა ქალაქ თბილისის
მუნიციპალიტეტის მერიას საქმისათვის არსებითი მნიშვნელობის მქონე
გარემოებების გამოკვლევისა და შეფასების შემდეგ ახალი ინდივიდუალური
ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის გამოცემა კანონით დადგენილ
ვადაში.

საქართველოს უზენაესი სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა პალატის
20----- განჩინებით დაუშვებლად იქნა ცნობილი
საკასაციო საჩივრები და შესაბამისად უცვლელად დარჩა თბილისის
სააპელაციო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა პალატის 2-----
----ს გადაწყვეტილება იმ ნაწილში, რომლითაც არ დაკმაყოფილდა ქ.
თბილისის მუნიციპალიტეტის მერიისა და ა---- ს-----ას სააპელაციო
საჩივრები.

5.1.9. 2-----
----- მოხსენებითი ბარათით მიმართა ქალაქ თბილისის მუნიციპალიტეტის
მერს. მოხსენებითი ბარათის თანახმად, სამსახურში არსებული
დოკუმენტაციის გამოკვლევის შედეგად დადგინდა, რომ 2-----
ბრძანების გამოცემის საფუძველს წარმოადგენდა ქალაქ თბილისის
მუნიციპალიტეტის მერიის შ----- სამსახურის
უფროსის 2----- მოხსენებითი ბარათი. ამასთან
აღნიშნული იქნა, რომ ქალაქ თბილისის მუნიციპალიტეტის მერიის
ადმინისტრაციას მიზანშეწონილად მიაჩნდა, სასამართლოს კანონიერ ძალაში
შესული გადაწყვეტილებების/განჩინების საფუძველზე, ქალაქ თბილისის
მუნიციპალიტეტის მერიის შ----- სამსახურის მიერ
თავიდან ყოფილიყო გამოკვლეული ა---- ს-----ას სამსახურებრივ
მოვალეობათა შესრულების საკითხი.

5.1.10. ქ. თბილისის მუნიციპალიტეტის მერიის შ-----
-- სამსახურის უფროსმა, 2----- წერილით მიმართა ს-----
----- რომელსაც წარუდგინა მარშრუტების სია და
ითხოვა ინფორმაცია - რეალურად რამდენი კილომეტრის გავლა მოუწევდა
სატრასნპოსტო საშუალებას ჩამოთვლილი მარშრუტების შესრულებისას.

ზემოაღნიშნულის პასუხად, ქ. თბილისის მუნიციპალიტეტის მერიის შ-----
----- სამსახურს, ს-----

-----ა, 2-----
წერილით მიაწოდა მითითებული მ-----
-----. წერილის თანახმად, გადაგზავნილი მ-----

-----.

5.1.11. 2-----, ქალაქ თბილისის მუნიციპალიტეტის მერიის შ-----
----- სამსახურის უფროსმა, №----- წერილით მიმართა
ქალაქ თბილისის მუნიციპალიტეტის მერიის ადმინისტრაციის უფროსს,
სადაც მიუთითა, რომ სამსახურის მიერ ჩატარებული შემოწმებით
დამატებით მოპოვებული დოკუმენტაციისა და ინფორმაციის ანალიზით
დადგენილია, რომ ქ. თბილისის მუნიციპალიტეტის მერიის ს-----
----- განყოფილების
უფროსის - ა---- ს-----ას მხრიდან ადგილი ჰქონდა მასზე დაკისრებული
სამსახურებრივი მოვალეობების უხეშ დარღვევას, რაც „საჯარო სამსახურის
შესახებ“ საქართველოს კანონის 78-ე მუხლის პირველი პუნქტის „ა“ ქვეპუნქტის
თანახმად წარმოადგენდა დისციპლინურ გადაცდომას, რისთვისაც „საჯარო
სამსახურის შესახებ“ საქართველოს კანონის 99-ე მუხლის მე-3 პუნქტის
შესაბამისად, მის მიმართ გამოყენებული უნდა ყოფილიყო „საჯარო
სამსახურის შესახებ“ საქართველოს კანონის 79-ე მუხლის პირველი ნაწილის
„ვ“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული დისციპლინური პასუხისმგებლობის
ზომა - „სამსახურიდან გათავისუფლება“.

5.1.12. ქალაქ თბილისის მუნიციპალიტეტის მერიის შ-----
----- სამსახურის უფროსმა 2----- დაამტკიცა დასკვნა, სადაც
აღნიშნულია რომ - 1. ქ. თბილისის მუნიციპალიტეტის მერიის ს-----
----- განყოფილების
უფროსის - ა---- ს-----ას მხრიდან ადგილი ჰქონდა მასზე დაკისრებული
სამსახურებრივი მოვალეობების უხეშ დარღვევას, რაც „საჯარო სამსახურის
შესახებ“ საქართველოს კანონის 78-ე მუხლის პირველი პუნქტის „ა“
ქვეპუნქტის თანახმად წარმოადგენს დისციპლინარულ გადაცდომას,
რისთვისაც „საჯარო სამსახურის შესახებ“ საქართველოს კანონის 99-ე მუხლის
მე-3 პუნქტის შესაბამისად, მის მიმართ გამოყენებული უნდა იქნეს „საჯარო
სამსახურის შესახებ“ საქართველოს კანონის 79-ე მუხლის პირველი ნაწილის
„ვ“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული დისციპლინური პასუხისმგებლობის
ზომა - „სამსახურიდან გათავისუფლება“; 2. ვინაიდან სამსახურებრივი
შემოწმებით დადასტურებულია ა---- ს-----ას ბრალეული, სავარაუდო
დანაშაულებრივი მოქმედებით ქ. თბილისის მუნიციპალიტეტის მერიისათვის
3 832 ლარის ზარალის მიყენების ფაქტი, მასალები აღნიშნულის შესახებ,
სრულყოფილი გამოძიებისა და დამნაშავე პირთა წრის დადგენის მიზნით
უნდა გადაგზავნილიყო საქართველოს გენერალურ პროკურატურაში; 3.
საქართველოს გენერალურ პროკურატურას გადაეგზავნოს მასალები ქ.

თბილისის მერიის მიერ შპს „ნ-----ნ“, შპს „ვ-----

-----.

5.1.13. ქალაქ თბილისის მუნიციპალიტეტის მერის მოვალეობის შემსრულებლის 20----- ბრძანებით, „საჯარო სამსახურის შესახებ“ საქართველოს კანონის 78-ე მუხლის პირველი პუნქტის „ა“ ქვეპუნქტის, 79-ე მუხლის პირველი პუნქტის „ვ“ ქვეპუნქტისა და 99-ე მუხლის მე-3 პუნქტის საფუძველზე, ქალაქ თბილისის მუნიციპალიტეტის მერიის სოციალური მომსახურებისა და კულტურის საქალაქო სამსახურის ახალგაზრდობის საქმეთა მონიტორინგის განყოფილების უფროსი ა---- ს----- -ა 20-----დან, სამსახურებრივ მოვალეობათა უხეში დარღვევისათვის გათავისუფლდა დაკავებული თანამდებობიდან.

5.1.14. ქალაქ თბილისის მუნიციპალიტეტის მერიის განათლების, სპორტისა და ახალგაზრდულ საქმეთა საქალაქო სამსახურის უფროსის 2017 წლის 3 ნოემბრის №19-01173073542 წერილით დგინდება, რომ ქ. თბილისის მუნიციპალიტეტის მერიის გ-----

-----ს. ამავე წერილით დგინდება, რომ საქალაქო სამსახურში ინსპექტირების ცალკე წესი არ არსებობს, ვინაიდან საქალაქო სამსახურის სტრუქტურული ერთეული - მ-----

----- ტრანპორტირების დაწყებისა და დასრულების დროის მონიშვნა), რის საფუძველზეც ხდება კ-----ს გამოთვლა და შესაბამისად მიღება- ჩაბარების გაფორმების დროს, დანართის სახით კ----- —ს აღრიცხვის ფურცლის დართვა.

6. სამართლებრივი დასაბუთება

6.1. სააპელაციო სასამართლო საქმის მასალების გაცნობის, მხარეთა ახსნა-განმარტებების მოსმენის, გასაჩივრებული გადაწყვეტილების დასაბუთებულობა კანონიერების შემოწმებისა და საქმის სასამართლო განხილვის შედეგად მივიდა იმ დასკვნამდე, რომ ქ. თბილისის მუნიციპალიტეტის მერიის სააპელაციო საჩივარი უსაფუძვლოა და არ უნდა დაკმაყოფილდეს, ხოლო ა---- ს-----ას სააპელაციო საჩივარი საფუძვლიანია და უნდა დაკმაყოფილდეს, შემდეგ გარემოებათა გამო:

საქმის მასალებით და მხარეთა განმარტებებით სააპელაციო სასამართლო დადგენილად მიიჩნევს, რომ მოსარჩელე ა---- ს-----ას თანამდებობრივად

ეკალებოდა კო-----

----- ბრძანების, „სახელმწიფო შესყიდვების შესახებ“ საქართველოს კანონის და სახელმწიფო შესყიდვების სააგენტოს თავმჯდომარის 2006 წლის 03 იანვრის N1 ბრძანებით დამტკიცებული „სახელმწიფო შესყიდვების განხორციელების წესის შესახებ“ დებულებით, სპეციალური ფუნქცია კი გულისხმობდა მომსახურების ხელშეკრულების საფუძველზე შემსრულებლის სამუშაოს მიღებისას მისი დადასტურების მიზნით ინსპექტირების და კონტროლის განხორციელებას სწორედ დებულებაში მოცემული პირობების ზედმიწევნით დაცვით. ამასთანავე, სააპელაციო პალატა დადგენილად მიიჩნევს, რომ მითითებული აქტებით განსაზღვრული პირობები ა---- ს-----ასათვის დაკისრებულ სპეციალურ ფუნქციებთან მიმართებით, არ იყო სიტყვასიტყვით გაწერილი (ინსპექტირების განხორციელების მეთოდი და გამოსაყენებელი საშუალებები არ იყო სრულიად ნათელი), საქმეზე არ არის წარმოდგენილი დოკუმენტი, თუ რა წესით ხორციელდებოდა ქალაქ თბილისის მუნიციპალიტეტის მერიის თანამშრომლების მიერ ტ-----

-----ა. ამასთანავე, საქმის მასალებით და მხარეთა განმარტებებით დადასტურდა, რომ შესაბამის სამსახურს გააჩნდა გარკვეული პრაქტიკა სადავო ფუნქციის შესრულების თანმიმდევრულად განხორციელებაში და ა---- ს-----ა ფუნქციის შესრულებას ახორციელებდა დადგენილი პრაქტიკით, რომელიც შეიძლება შეცვლილიყო ა--- - ს-----ას ზემდგომი საჯარო მოხელის საკუთარი შეხედულების და მიდგომების მიხედვით. ყოველივე აღნიშნულის გათვალისწინებით, სააპელაციო პალატა მიიჩნევს, რომ მოცემულ შემთხვევაში, სამსახურებრივი მოვალეობის არაჯეროვნად შესრულებასთან დაკავშირებით ა---- ს-----ას მიმართ პრეტენზიის არსებობა (რასაც შეიძლებოდა მოჰყოლოდა მისი თანამდებობიდან გათავისუფლება) დამოკიდებული იყო აღნიშნული პირის მიერ დაკისრებული მოვალეობის სრულყოფილად შესრულების რეალურ შესაძლებლობებზე, შესაბამისი რესურსის არსებობაზე.

ამდენად, სააპელაციო პალატა იზიარებს საქალაქო სასამართლოს მოსაზრებას, რომ ადმინისტრაციულმა ორგანომ სადავო ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტით ა---- ს-----ას მიმართ დისციპლინური პასუხისმგებლობის ყველაზე მაღალი ზომა გამოიყენა დასაბუთების გარეშე, ყურადღების მიღმა დარჩა საკითხი იმის შესახებ, რომ 20-----

----- №----- ხელშეკრულებით ნაკისრი ვალდებულებების შესრულების პერიოდული ინსპექტირებისა და კონტროლის განხორციელებაზე უფლებამოსილი პირებისათვის, რომელშიც შედიოდა

თავად ა---- ს-----ა, არ ყოფილა შემუშავებული და დღეის მდგომარეობითაც არ არსებობს რაიმე კანონქვემდებარე აქტი, რომელიც დაარეგულირებდა ინსპექტირებისა და კონტროლის წესებს. ამასთანავე, საქმეში წარმოდგენილი ქ. თბილისის მერიის ს-----
----- ბრძანებით ინსპექტირების ჯგუფის უფლება-მოვალეობანი განისაზღვრა ზოგადად და ამ მიმართებით ბრძანება კონკრეტულ წესებს არ შეიცავს.

სააპელაციო პალატა ასევე იზიარებს საქალაქო სასამართლოს მოსაზრებას, რომ საქართველოს რეგიონალური განვითარებისა და ინფრასტრუქტურის სამინისტროს საქართველოს საგზაო დეპარტამენტიდან გამოთხოვილი ინფორმაცია სატრანსპორტო საშუალებების მიერ გავლილ სავარაუდო მანძილთან დაკავშირებით, არ ასახავდა ზუსტ მონაცემებს და აღნიშნული ინფორმაცია სადავო 20----- ბრძანების საფუძვლიანობას არ ადასტურებს. საწინააღმდეგოს არსებობა საქმეზე წარმოდგენილი მტკიცებულებებით და მხარეთა განმარტებებით დადასტურებული არ არის. მართებულია საქალაქო სასამართლოს მოსაზრება, რომ სა-----

სააპელაციო პალატა არ იზიარებს აპელანტის ქ. თბილისის მუნიციპალიტეტის მერიის მოსაზრებას, რომ მიღება-ჩაბარების აქტთან დაკავშირებით ო-----ის ჩვენებების ამოუწერლობა ა---- ს-----ას მხრიდან სამსახურებრივ მოვალეობათა უხეში დარღვევაა. სააპელაციო სასამართლო დადგენილად მიიჩნევს, რომ ინსპექტირების წესით გათვალისწინებული ო-----ის მაჩვენებლების დაფიქსირება ხორციელდებოდა საქალაქო სამსახურის ხელმძღვანელის ზეპირსიტყვიერი მითითებების საფუძველზე, აღნიშნულთან დაკავშირებით არ ყოფილა შემუშავებული და მიღებული ადმინისტრაციულ სამართლებრივი აქტი ან ინსტრუქცია, რომელიც დეტალურად დაარეგულირებდა ზემოთ მითითებულ საკითხს. ამასთანავე, სააპელაციო პალატა იზიარებს საქალაქო სასამართლოს მოსაზრებას, რომ ო-----ის მაჩვენებელი შესაძლოა არ იყოს ზუსტი და დამოკიდებული იყოს საბურავების ზომაზე ან სხვა პარამეტრებზე, რაც საქალაქო სამსახურის ხელმძღვანელს მისცემდა შესაძლებლობას ანალოგიურად, როგორც ა---- ს-----ას შემთხვევაში მიეჩნია ინსპექტირების ჩამტარებული ჯგუფის საქმიანობა არაჯეროვნად შესრულებულად და მათ მიმართაც გამოეყენებინა მსგავსი ტიპის სახდელი.

სააპელაციო პალატა აღნიშნავს, რომ ქ. თბილისის მუნიციპალიტეტის მერიას მოსარჩელის სასარგებლოდ დაეკისრა იძულებით გაცდენილი პერიოდის შრომითი გასამრჯელოს (განაცდურის) ანაზღაურება, გათავისუფლების

დღიდან, მისი სამსახურში აღდგენის დღემდე პერიოდში. ამდენად, საქალაქო სასამართლომ „საჯარო სამსახურის შესახებ“ კანონის 118-ე მუხლის მე-4 პუნქტის საფუძველზე იმსჯელა სწორედ განაცდური შრომითი გასამრჯელოს ანაზღაურების საკითხზე, შესაბამისად, არ უნდა იქნეს გაზიარებული აპელანტის ქ. თბილისის მუნიციპალიტეტის მერიის მოსაზრება, რომ საქალაქო სასამართლო გასცდა სასარჩელო მოთხოვნის ფარგლებს და ქ. თბილისის მუნიციპალიტეტის მერიისათვის ა---- ს-----ას სასარგებლოდ დაკისრებულ შრომით გასამრჯელოში თანამდებობრივ სარგოსთან ერთად მოიაზრა პრემია-დანამატები.

სააპელაციო პალატა ასევე არ იზიარებს აპელანტის ქ. თბილისის მუნიციპალიტეტის მერიის მოსაზრებას იმასთან დაკავშირებით, რომ საქალაქო სასამართლოს დავის გადაწყვეტისას უნდა გაეთვალისწინებინა საქართველოს უზენაესი სასამართლოს მიერ სამოქალაქო საქმეზე მიღებულ Nას-427-403-2013 გადაწყვეტილებაში გაკეთებული განმარტება, სამსახურიდან გათავისუფლებული პირის მიერ ახალი სამსახურის დაწყების შემთხვევაში, მისთვის მხოლოდ ძველ და ახალ ანაზღაურებას შორის სხვაობის ანაზღაურების შესახებ. სააპელაციო პალატა აღნიშნავს, რომ მოცემული ურთიერთობის მარეგულირებელი „საჯარო სამსახურის შესახებ“ კანონი უპირობოდ გულისხმობს სამსახურში აღდგენილი მოხელისათვის განაცდური შრომითი გასამრჯელოს ანაზღაურების ვალდებულებას (კანონის 118.4 მუხლი), ამდენად, იმ პირობებში, როდესაც სასამართლომ უკანონოდ მიიჩნია ა---- ს-----ას სამსახურიდან გათავისუფლება და მიღებული გადაწყვეტილებით დაადგინა მისი აღდგენა თანამდებობაზე, მართებულად გადაწყვიტა ასევე მისთვის იძულებით გაცდენილი დროის შრომითი გასამრჯელოს სრულად ანაზღაურების საკითხიც.

6.2. „საჯარო სამსახურის შესახებ“ საქართველოს კანონის 118.3 მუხლის თანახმად, ზემდგომი ორგანოს ან სასამართლოს მიერ მოხელის სამსახურიდან გათავისუფლების შესახებ გადაწყვეტილების გაუქმების შემთხვევაში, საჯარო დაწესებულება ვალდებულია, მოხელე დაუყოვნებლივ აღადგინოს იმავე თანამდებობაზე, ხოლო ასეთი თანამდებობის არარსებობისას - ტოლფას თანამდებობაზე იმავე საჯარო დაწესებულების სისტემაში. მოცემულ შემთხვევაში, ვინაიდან სახეზეა ა---- ს-----ას სამსახურიდან გათავისუფლების შესახებ 20----- ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის ბათილად ცნობის საფუძველი, მოპასუხე ადმინისტრაციულ ორგანოს წარმოეშვა ვალდებულება, მითითებული ნორმის საფუძველზე, იმსჯელოს იმავე ან ტოლფას თანამდებობაზე მოსარჩელის აღდგენის საკითხზე.

სააპელაციო პალატა აღნიშნავს, რომ ქალაქ თბილისის საკრებულოს 2006 წლის 12 ოქტომბრის N1-1 გადაწყვეტილებით დამტკიცებული იყო ქ. თბილისის მერიის დებულება. დებულების მე-3 მუხლით ქალაქ თბილისის მერიის

სტრუქტურა განსაზღვრული იყო შემდეგი სახით: ა) მერიის ადმინისტრაცია (შემდგომში - ადმინისტრაცია); ბ) ადგილობრივი ქონების მართვის საქალაქო სამსახური; გ) საფინანსო საქალაქო სამსახური; დ) განათლებისა და კულტურის საქალაქო სამსახური; ე) ეკონომიკური პოლიტიკის საქალაქო სამსახური; ვ) ტრანსპორტის საქალაქო სამსახური; ზ) ურბანული დაგეგმარების საქალაქო სამსახური; თ) ჯანმრთელობისა და სოციალური დაცვის საქალაქო სამსახური; ი) კანონიერების დაცვის გენერალური ინსპექცია; კ) მუნიციპალური შესყიდვების საქალაქო სამსახური; ლ) სპორტის საქალაქო სამსახური; მ) ზედამხედველობის საქალაქო სამსახური; ნ) სამოქალაქო მონაწილეობისა და ინტეგრაციის საქალაქო სამსახური - თბილისის კორპუსი; ო) კეთილმოწყობის საქალაქო სამსახური; პ) საგანგებო სიტუაციების საქალაქო სამსახური; ჟ) დასუფთავების საქალაქო სამსახური.

დადგენილია, რომ ა---- ს-----ა 20-----
ს-----

განყოფილების უფროსის თანამდებობაზე. ასევე უდავოა, რომ ა---- ს----- სამსახურიდან გათავისუფლებამდე (20-----ს ბრძანების გამოცემამდე) იმყოფებოდა ამავე სახელწოდების თანამდებობაზე და მისი სამსახურიდან გათავისუფლების პერიოდისათვის მოქმედებდა ქალაქ თბილისის მერიის 2006 წლის 26 დეკემბრის №13 ბრძანებით დამტკიცებული „ქ. თბილისის მერიის ს----- დებულება“. აღნიშნული დებულების 6.6. მუხლი ადგენდა ქ. თბილისის მერიის სოციალური მომსახურების და კულტურის საქალაქო სამსახურის ა----- კომპეტენციას (ა) ქ. თბილისის რაიონის გამგეობებისათვის საბავშვო და ახალგაზრდულ საკითხებში ადგილობრივი პოლიტიკის გატარებაზე მონიტორინგის განხორციელება; ბ) საბავშვო და ახალგაზრდულ საკითხებთან დაკავშირებით ნორმატიული და ინდივიდუალური ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტების პროექტების მომზადება და შესაბამის ადმინისტრაციულ ორგანოში წარდგენა; გ) ქ. თბილისის ტერიტორიაზე საბავშვო და ახალგაზრდულ საკითხებში ადგილობრივი პოლიტიკის გატარებაზე მონიტორინგის განხორციელება; დ) ქ. თბილისის ტერიტორიაზე არსებულ საბავშვო და ახალგაზრდულ დაწესებულებებზე მონიტორინგის განხორციელება; ე) ახალგაზრდებში სამართლებრივი თვითშეგნების დონისა და კანონისადმი პატივისცემის ამაღლების ხელისშეწყობა, დემოკრატიული ღირებულებების დამკვიდრებასა და სამოქალაქო საზოგადოების ჩამოყალიბებაში დახმარების გაწევა; ვ) ახალგაზრდათა დასვენების, ყოფის, შრომითი მოღვაწეობის და სხვა მოთხოვნილებების დასაკმაყოფილებლად ოპტიმალური პირობების შექმნა).

ქალაქ თბილისის მუნიციპალიტეტის საკრებულოს 20-----ს N---- დადგენილებით რეორგანიზებული იქნა ქ-----

----- ქ-----

----- ს-----

ქალაქ თბილისის მუნიციპალიტეტის საკრებულოს 20-----ს №---
დადგენილებით დამტკიცდა „ქალ-----

-----. აღნიშნული დებულების 5.2. მუხლის „ე“
ქვეპუნქტის თანახმად, სამსახურის ერთ-ერთ სტრუქტურულ ქვედანაყოფად
მითითებულ იქნა მონიტორინგისა და შეფასების განყოფილება. 7.5. მუხლის
თანახმად კი, მონიტორინგისა და შეფასებების განყოფილების კომპეტენციად
განისაზღვრა: ა) სამსახურის მიერ დაგეგმილი და განხორციელებული
მუნიციპალური პროგრამების მონიტორინგი, შეფასება და შესაბამისი
წინადადებების და დასკვნების მომზადება, სამსახურის ხელმძღვანელობის
მიერ კანონმდებლობით ნებადართული სხვა დავალებების შესრულება; ბ)
მუნიციპალური დაქვემდებარების განათლების, სპორტის და ახალგაზრდულ
საქმეთა სფეროს დაწესებულებების მიერ განხორციელებული პროგრამებისა
და საქმიანობის ხარისხისა შესწავლა და შეფასება, ამ მიმართულებით
შესაბამისი ანგარიშების მომზადება; გ) შესწავლილი საქმიანობის ანალიზის
საფუძველზე შესაბამისი პერიოდული ანგარიშების მომზადება. ქ-----

----- დადგენილებით ცვლილება შევიდა
„ქალაქ თბილისის მერიის განათლების, სპორტისა და ახალგაზრდულ საქმეთა
საქალაქო სამსახურის დებულების დამტკიცების შესახებ“ ქალაქ თბილისის
მუნიციპალიტეტის საკრებულოს 20-----ს №--- დადგენილებაში და
დადგენილების სათაური ჩამოყალიბდა შემდეგი რედაქციით: „-----

მითითებული დადგენილება ძალადაკარგულად გამოცხადდა ქალაქ თბილისის
მუნიციპალიტეტის საკრებულოს 2----- დადგენილებით და
დამტკიცდა „ქ-----

-----. ახალი დებულების მე-5 მუხლის
პირველი პუნქტის „ე“ ქვეპუნქტით სამსახურის ერთ-ერთი სტრუქტურული
ქვედანაყოფია მონიტორინგისა და შეფასების განყოფილება. ამავე
დებულების მე-6 მუხლის თანახმად კი, კომპეტენციის ფარგლებში,
მონიტორინგისა და შეფასების განყოფილების ფუნქციებია: ა) სამსახურის
სტრუქტურული ქვედანაყოფების მიერ გაწეული სამუშაოებისა და
დაგეგმილი საბიუჯეტო ხარჯების გეგმური შესრულების ანალიზი; ბ)
იურიდიული პირების საქმიანობის მონიტორინგი, შეფასება და შესაბამისი
ანგარიშების მომზადება; გ) სამსახურს დაქვემდებარებული ობიექტების
წლიური ანგარიშების შესწავლა; დ) იურიდიული პირების პრობლემების
იდენტიფიცირება და საჭიროებების დადგენა; ე) მუნიციპალური პროგრამების,

ლონისძიებების/აქტივობების/პროექტების მიმდინარეობის მონიტორინგი, შეფასება, შესაბამისი წინადადებისა და დასკვნების მომზადება; ვ) დაფინანსებული პროექტების განხორციელების შესახებ დადებული ხელშეკრულების საფუძველზე, ფაქტობრივი ხარჯვის დამადასტურებელი დოკუმენტაციის წარმოდგენის ვადების კონტროლი, წარმოდგენილი დოკუმენტაციის ფინანსური და სამართლებრივი მხარის შესწავლა/ვიზუალური მასალის გაცნობა; ზ) მონიტორინგის ოქმების ფორმების შემუშავება, მოხსენებითი ბარათისა და მიღება-ჩაბარების აქტის მომზადება; თ) პროექტების განხორციელების შესახებ დადებული ხელშეკრულებით მეორე მხარის მიერ ნაკისრი ვალდებულებების დარღვევის შემთხვევაში საჯარიმო სანქციების გაანგარიშება; ი) იურიდიული პირების სამუშაო პროცესის მონიტორინგი; კ) სახელმწიფო შესყიდვების შესახებ ხელშეკრულების შესრულების მონიტორინგი; ლ) მატერიალურ-ტექნიკური ბაზის აღრიცხვა; მ) ინვენტარიზაციის პროცესის მართვა; ნ) სრულ ინდივიდუალურ მატერიალურ პასუხისმგებლობაზე ხელშეკრულებების მომზადება; ო) სამსახურებრივი ინსპექტირების განმახორციელებელი სტრუქტურული ერთეულის/ორგანოს მიერ შემოწმებული მუნიციპალური ობიექტების დასკვნების შესწავლა და რეაგირება; პ) შესწავლილი საქმიანობის ანალიზის საფუძველზე შესაბამისი პერიოდული ანგარიშების მომზადება.

ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, სააპელაციო სასამართლო დადგენილად მიიჩნევს, რომ მოსარჩელის სამსახურიდან გათავისუფლებიდან მოცემულ დრომდე, არაერთხელ შეიცვალა ქ. თბილისის მუნიციპალიტეტის მერიის იმ სამსახურის დასახელება, რომელშიც მუშაობდა მოსარჩელე: თავდაპირველად სამსახურის სახელწოდება იყო ქ. თბილისის მ-----

----- არსებობდა „ქ-----

----- ამავდროულად, უდავოა, რომ ყველა ეტაპზე, არსებითად უცვლელად დარჩა მითითებული სამსახურის კონკრეტული განყოფილების დასახელებაც (-----
----- და როგორც ძველ, ისე მოქმედ დებულებაში გათვალისწინებულია სამსახურის შესაბამისი სტრუქტურული ქვედანაყოფის (განყოფილების) უფროსის თანამდებობა.

სააპელაციო პალატას მნიშვნელოვნად მიაჩნია, მიუთითოს თბილისის სააპელაციო სასამართლოს მიერ, 2----- განჩინებაზე, რომელიც უცვლელად დარჩა საქართველოს უზენაესი სასამართლოს 2----- განჩინებით. სააპელაციო პალატამ აღნიშნული განჩინებით განმარტა, რომ საჯარო დაწესებულების რეორგანიზაცია არის სამსახურის შიდა სტრუქტურული ან/და ფუნქციონალური გარდაქმნა, რასაც შეიძლება

სდევდეს დაწესებულების მთლიანი ან მისი სტრუქტურული ქვედანაყოფის სტატუსის, დაქვემდებარების ან/და ფუნქციონალური დატვირთვის ცვლილება. სწორედ ამ სახის რეორგანიზაცია, მიუხედავად იმისა, მოჰყვება თუ არა მას შტატის რაოდენობრივად შემცირება, შეიძლება ქმნიდეს მოხელის სამსახურში აღდგენაზე უარის თქმის საფუძველს. პალატამ მიიჩნია, რომ მოცემულ შემთხვევაში არ მომხდარა დაწესებულების სტრუქტურული ერთეულის სტატუსის შეცვლა (ახალი სტრუქტურული ერთეულის ჩამოყალიბება), აღნიშნული რეორგანიზაციებით განხორციელდა მხოლოდ სოციალურ საკითხთა და მონიტორინგის სამმართველოს დასახელების შეცვლა, სოციალურ საკითხთა და განსახლების სამმართველოთი, რადგან რეორგანიზაციის შემდეგ სტრუქტურულ ერთეულს სხვა დატვირთვა და ფუნქციები არ დამატებია. აღნიშნულის გათვალისწინებით, სააპელაციო პალატამ მიიჩნია, რომ მოსარჩელე აღდგენილი უნდა ყოფილიყო კონკრეტულ თანამდებობაზე.

სააპელაციო პალატა ასევე მიუთითებს 2015 წლის 8 დეკემბრის საქართველოს უზენაესი სასამართლოს №ბს-449-442 (კ-15) განჩინებაზე, რომლითაც საკასაციო სასამართლომ განმარტა, რომ საჯარო სამსახურის დაწესებულების რეორგანიზაცია არის საჯარო სამსახურის დაწესებულების შიდა სტრუქტურული ან/და ფუნქციონალური გარდაქმნა, რასაც შეიძლება მოსდევდეს დაწესებულების მთლიანად ან მისი სტრუქტურული ქვედანაყოფების სტატუსის, დაქვემდებარების ან/და ფუნქციონალური დატვირთვის ცვლილება. საკასაციო სასამართლომ აღნიშნა, რომ საშტატო ერთეულისათვის სახელწოდების შეცვლა არ წარმოადგენს საფუძველს იმ ფაქტობრივი გარემოების დადგენილად მიჩნევისათვის, რომ აღარ არსებობს საშტატო ერთეული. საშტატო ერთეული გაუქმებულად ითვლება, როცა ფუნქციური დატვირთვით აღარ არსებობს ამგვარი შტატი, ახალი საშტატო ერთეულით განისაზღვრა სხვა უფლება-მოვალეობები, ან/და ამგვარი საშტატო ერთეულის დასაკავებლად სხვა კრიტერიუმები უნდა იქნეს დაკმაყოფილებული პირის მიერ და ა.შ. საკასაციო სასამართლომ აღნიშნა, რომ რეორგანიზაციის შედეგად შეიძლება ადმინისტრაციული ორგანოს სტრუქტურა შეიცვალოს, გაიყოს და კონკრეტული სამსახურები განსხვავებულად ჩამოყალიბდეს, მაგრამ მოხელის მიერ დაკავებული შტატი არსებითად უცვლელად დარჩეს, ანუ, იყოს იმავე იერარქიულ საფეხურზე, თუნდაც სხვა უწყების დაქვემდებარებაში და ითვალისწინებდეს იმავე უფლება მოვალეობების შესრულებას, შესაბამისად, კონკრეტული თანამდებობების იდენტურობის დადგენის მიზნით უნდა შეფასდეს ა) მათი ადგილი ადმინისტრაციული ორგანოს სამსახურებრივ იერარქიაში; ბ) ძირითად უფლებამოსილებათა წრე, ამასთან, საკასაციო სასამართლომ ხაზი გაუსვა, რომ ფორმალურად ზოგიერთი ფუნქციის მოკლება ან რაიმე უმნიშვნელო მოთხოვნის დამატება მდგომარეობას არ ცვლის; გ) მოთხოვნები, რომლებიც რეორგანიზაციის შემდგომ საჭიროა კონკრეტული თანამდებობის

დასაკავებლად; დ) ზოგიერთ შემთხვევაში - შრომის ანაზღაურება.

სააპელაციო პალატა არ იზიარებს საქალაქო სასამართლოს მოსაზრებას, რომ მოცემულ შემთხვევაში, ერთმნიშვნელოვნად არ დგინდება, თუ რომელი სამსახური ახორციელებს იგივე ფუნქციებს, საიდანაც გათავისუფლებული იქნა მოსარჩელე. სააპელაციო პალატის მოსაზრებით, მოქმედი და ძველი დებულებებით გათვალისწინებული შესაბამისი სტრუქტურული ერთეულების ფუნქციების ურთიერთშედარება, მათი შინაარსი იძლევა იმგვარი დასკვნის გაკეთების შესაძლებლობას, რომ სტრუქტურული ერთეული და თანამდებობა, რომელზეც მოსარჩელე აცხადებს პრეტენზიას, ქ. თბილისის მუნიციპალიტეტის მერიაში კვლავ არსებობს, შესაბამისად, შესაძლებელია მოსარჩელის აღდგენა კონკრეტული დასახელების თანამდებობაზე, ასეთად, მოქმედი ქალაქ თბილისის მუნიციპალიტეტის საკრებულოს 2----- დადგენილებით დამტკიცებული „ქ-----“

----- გამომდინარე, მიჩნეულ უნდა იქნეს ქალაქ თბილისის მუნიციპალიტეტის მ-----
----- თანამდებობა.

ამასთანავე, სააპელაციო პალატა მართებულად მიიჩნევს აპელანტის _ ა---- ს----- --ას მითითებას თბილისის სააპელაციო სასამართლოს 2----- განჩინებაზე, რომელიც კანონიერ ძალაშია ქ. თბილისის მუნიციპალიტეტის მერიის ანალოგიური განყოფილების თანამშრომლის მიმართ, თანამდებობაზე აღდგენის ნაწილში. აღნიშნულ საქმეზე სააპელაციო სასამართლომ არ გაიზიარა მოპასუხე ქ. თბილისის მუნიციპალიტეტის მერიის მოსაზრება მოსარჩელეთა სამსახურში აღდგენის შეუძლებლობის თაობაზე. სასამართლოს განმარტებით, საქმეში წარმოდგენილი მასალების გამოკვლევა სააპელაციო სასამართლოს აძლევს საფუძველს დაადასტუროს, რომ მერიაში განხორციელებული რეორგანიზაციის მიუხედავად, ქ. თბილისის მუნიციპალიტეტის მერიაში შენარჩუნებულია იმავე ფუნქციისა და არსობრივი დატვირთვის მატარებელი თანამდებობები, რაც მოსარჩელებს ეკავათ სამსახურიდან გათავისუფლებამდე. სასამართლოს მოსაზრებით, მოსარჩელებზე გათავისუფლებამდე დაკისრებული მოვალეობების შესწავლა, რეორგანიზაციამდე და რეორგანიზაციის შემდეგ არსებული თანამდებობების ფუნქციური დატვირთვა, დაკისრებული შრომითი უფლებამოვალეობების შინაარსი სააპელაციო სასამართლო აძლევდა დასკვნის საფუძველს, ემსჯელა მოსარჩელეთა აღდგენაზე ქ. თბილისის მუნიციპალიტეტის მერიის განათლების, სპორტისა და ახალგაზრდულ საქმეთა საქალაქო სამსახურში, სამსახურის უფროსის მოადგილისა და მთავარი სპეციალისტის თანამდებობებზე.

ყოველივე ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, სააპელაციო სასამართლო

მიიჩნევს, რომ თბილისის საქალაქო სასამართლოს 2017 წლის 9 ნოემბრის გადაწყვეტილება უნდა გაუქმდეს იმ ნაწილში, რომლითაც ქ. თბილისის მუნიციპალიტეტის მერიას დაევალა ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის გამოცემა ა---- ს-----ას ქ. თბილისის მუნიციპალიტეტის მერიის ს-----

განყოფილების უფროსის ტოლფას თანამდებობაზე აღდგენის შესახებ, ამ ნაწილში მიღებულ უნდა იქნეს ახალი გადაწყვეტილება, რომლითაც მოპასუხეს დაევალება ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის გამოცემა, ა---- ს-----ას ქ. თბილისის მუნიციპალიტეტის მერიის კ-----

თანამდებობაზე აღდგენის შესახებ.

7. სასამართლო ხარჯები

მხარეები გათავისუფლებულნი არიან სახელმწიფო ბაჟის გადახდის ვალდებულებისაგან.

სარეზოლუციო ნაწილი:

სააპელაციო სასამართლომ იხელმძღვანელა საქართველოს ადმინისტრაციული საპროცესო კოდექსის პირველი მუხლითა და მე-12 მუხლით, საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 257-ე, 386-ე, 389-ე, 397-ე მუხლებით და

გ ა დ ა წ ყ ვ ი ტ ა:

1. ქ. თბილისის მუნიციპალიტეტის მერიის სააპელაციო საჩივარი არ დაკმაყოფილდეს;
2. ა---- ს-----ას სააპელაციო საჩივარი დაკმაყოფილდეს;
3. გაუქმდეს თბილისის საქალაქო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა კოლეგიის 2017 წლის 9 ნოემბრის გადაწყვეტილება იმ ნაწილში, რომლითაც ქ. თბილისის მუნიციპალიტეტის მერიას დაევალა ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის გამოცემა ა---- ს-----ას ქ. თბილისის მუნიციპალიტეტის მერიის ს-----
----- განყოფილების უფროსის ტოლფას თანამდებობაზე აღდგენის შესახებ, ამ ნაწილში მიღებულ უნდა იქნეს ახალი გადაწყვეტილება;
4. ქ. თბილისის მუნიციპალიტეტის მერიას დაევალოს ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის გამოცემა, ა---- ს-----ას ქ.-----
----- აღდგენის შესახებ;

5. დანარჩენ ნაწილში თბილისის საქალაქო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა კოლეგიის 2017 წლის 9 ნოემბრის გადაწყვეტილება დარჩეს უცვლელად;
6. გადაწყვეტილება შეიძლება გასაჩივრდეს საკასაციო საჩივრით საქართველოს უზენაესი სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა პალატაში (თბილისი, ძმები ზუბალაშვილების ქ. №32) თბილისის სააპელაციო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა პალატის მეშვეობით (თბილისი, გრ. რობაქიძის გამზ. №7ა) მხარეთათვის დასაბუთებული გადაწყვეტილების ასლის ჩაბარებიდან 21 (ოცდაერთი) დღის ვადაში. საკასაციო საჩივრის შეტანის ვადაა 21 (ოცდაერთი) დღე. ამ ვადის გაგრძელება და აღდგენა დაუშვებელია. იგი იწყება მხარისათვის განჩინების ასლის გადაცემის მომენტიდან. განჩინების გადაცემის მომენტად ითვლება დასაბუთებული განჩინების ასლის მხარისათვის ჩაბარება უშუალოდ სასამართლოში ან საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 70-78-ე მუხლების შესაბამისად.

თავმჯდომარე

ნათია ქუთათელაძე